Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul III — Nr. 264
Marţi 6 noiembrie 1956

4 pagini
Preţul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii şi al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat din R. P. R.

Trăiască a 39-a aniversare a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie

Luminosul Octombrie ne călăuzeşte paşii spre socialism

Acum 39 de ani, în zorii unei zile de octombrie, tunurile de pe crucişătorul „Aurora" vesteau lumii întregi inceputurile unei ere noi în istoria omenirii. Proletariatul din Rusia, avînd alături masele asuprite şi exploatate ale poporului şi în frunte partidul făurit de Lenin, a răsturnat orînduirea bazată pe silnicie şi nedreptate şi a inscăunat pe a şasea parte a globului pămîntesc stăpînirea muncitorilor şi a ţăranilor. Pentru prima oară după mii de ani, omul a sfărîmat cătuşele ce-l ţineau în robie, şi-a dezdoit spinarea şi şi-a ridicat fruntea spre soare.

Clădirea unei lumi noi nu se face uşor. Ea cere sacrificii şi eforturi mari. In uriaşa sa operă, poporul sovietic n-a avut de biruit numai greutăţile începutului, ci a trebuit să infrîngă şi împotrivirea crîncenă a forţelor reacţionare interne şi externe. Capitaliştii şi moşierii din Rusia n-au renunţat cu dragă inimă la ideea de a recuceri raiul pierdut. Ei s-au năpustit cu o furie turbată asupra tinerei puteri sovietice. Din afară, 14 state capitaliste şi-au trimis armatele să înăbuşe revoluţia proletară.

A fost o luptă grea, pe viaţă şi pe moarte. Şi în această luptă a învins poporul sovietic, clasa muncitoare, în alianţă cu ţărănimea muncitoare. Strîngîndu-şi şi mai puternic rîndurile în jurul partidului şi guvernului, poporul a biruit toate piedicile şi greutăţile puse în cale de duşmani şi a mers fără şovăire pe drumul deschis de Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie, pe calea luminată de ideile nemuritoare ale lui Lenin. Sub conducerea încercatului său partid comunist, poporul sovietic a construit societatea socialistă şi obţine strălucite victorii în opera de construire a comunismului. La sate, a invins şi s-a statornicit pentru totdeauna orînduirea colhoznică, orînduire ce asigură ţărănimii un nivel ridicat de bunăstare şi cultură. Cele mai noi cuceriri ale ştiinţei şi tehnicii au fost puse în slujba înfloririi agriculturii.

A 39-a aniversare a Marii Revoluţii Socialiste găseşte poporul sovietic în plin avînt pentru înfăptuirea hotărîrilor celui de al XX-lea Congres al P.C.U.S., care a generalizat experienţa istorică a constructorilor comunismului şi a mişcării comuniste şi muncitoreşti internaţionale şi a trasat un măreţ program de dezvoltare a forţelor păcii şi socialismului. Pe o întindere uriaşă, două sute de milioane de oameni, plini de o nesecată energie, luptă să dea viaţă cifrelor celui de al şaselea plan cincinal — cel mai grandios din întreaga istorie a Uniunii Sovietice.

Prefaceri adînci s-au petrecut în întreaga lume sub influenţa Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie. Eliberarea şi apariţia ţărilor de democraţie populară, ridicarea popoarelor coloniale şi dependente, sînt mărete manifestări ale prefacerii vieţii o dată cu apariţia epocii socialismului.

Succesele mari dobîndite an de an de oamenii muncii din Uniunea Sovietică şi ţările de democraţie populară umplu de bucurie şi nădejde inimile oamenilor muncii de pretutindeni. Dar cu cît succesele socialismului sînt mai mari, cu atît cercurile imperialiste se ostenesc să le întunece şi să le pună piedici. Forţele negre ale reacţiunii nu pierd nici un prilej pentru a se pune în mişcare şi a lovi în regimul democrat-popular şi în drepturile şi libertăţile oamenilor muncii, aşa cum s-a întîmplat recent în Ungaria. Cercurile agresive ar trebui să ştie însă că popoarele care au cucerit libertatea socialistă cu grele sacrificii şi jertfe nu renunţă la ea de dragul amăgitoarelor promisiuni capitaliste.

Cu paşi siguri păşesc pe calea deschisă de Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie oamenii muncii din patria noastră. In anii aceştia, sub conducerea înţeleaptă a partidului, poporul nostru a dobîndit succese remarcabile pe tărîmul construcţiei socialiste. Industria noastră socialistă a luat un puternic avînt şi pune la îndemîna poporului muncitor cantităţi sporite de bunuri, înfloreşte continuu agricultura, se dezvoltă ştiinţa, cultura şi arta.

Cine nu-şi aminteşte cum arătau satele noastre în trecutul nu prea îndepărtat? Din zori şi pînă în noapte, din vară pînă în toamnă, ţăranul muncitor trudea din greu pentru a agonisi hrana lui şi a familiei sale. Il exploatau la sînge moşierul şi chiaburul, îl furau şi terorizau vătaşii, primarii şi jandarmii. Rareori întîlneai tractoare şi maşini agricole în satele noastre. Rareori întîlneai un inginer agronom sau un tehnician agronom în mijlocul ţăranilor muncitori. Astăzi, mii de tractoare şi maşini brăzdează ogoarele ţării. Astăzi, inginerul şi tehnicianul agronom nu mai sînt o raritate în satele Romîniei. Statul ajută ţărănimea muncitoare cu credite pe termen lung, cu seminţe de soi, îi dă tot sprijinul pentru a smulge pămîntului recolte cît mai bogate şi a-şi face traiul îndestulat. In regimul democrat-popular, ţăranul muncitor este un om liber, stăpîn pe munca şi viaţa sa. El îşi poate spune cuvîntul în toate problemele care privesc buna gospodărire a comunei sale, a raionului sau regiunii sale, a ţării întregi.

Desigur, mai sînt încă greutăţi şi lipsuri ce trebuie înlăturate, mai sînt încă probleme ce se cer rezolvate. Dar comparînd trecutul cu prezentul, nici un om de bună credinţă nu poate contesta marile realizări înfăptuite în anii puterii populare. Şi nici un om cinstit nu se poate îndoi de faptul că poporul nostru, sub conducerea înţeleaptă a partidului, va şti să biruie toate aceste greutăţi şi să înfăptuiască cu succes sarcinile trasate de Congresul al II-lea al P.M.R.

Harnica noastră ţărănime muncitoare, toţi oamenii muncii de la sate au răspuns cu avînt chemării partidului pentru sporirea producţiei în toate ramurile agriculturii. Mii de ţărani muncitori au răspuns şi răspund cu încredere îndemnului partidului de a păşi pe calea agriculturii socialiste, întemeind forme de cooperare în producţia agricolă. Rezultatele remarcabile dobîndite de cele mai multe gospodării colective şi întovărăşiri agricole, traiul îmbelşugat pe care-l duc mulţi dintre colectivişti şi întovărăşiţi vorbesc cu o mare putere de convingere ţărănimii muncitoare că singura cale care-i asigură o viaţă îndestulată şi fericită este calea agriculturii socialiste.

In lupta pentru înfăptuirea sarcinilor importante care ne stau în faţă, oamenii muncii din ţara noastră nu uită şi nu trebuie să uite că capitaliştii şi moşierii care au fost deposedaţi de fabrici şi de pămînturi rîvnesc la timpurile de altădată, cînd erau stăpîni pe fabrici şi pe pămîntul roditor al patriei noastre. Nu trebuie uitat că în satele noastre există o clasă exploatatoare destul de numeroasă, clasa chiaburilor. Forţele acestea caută să folosească orice neajuns, orice slăbiciune în scopul slăbirii încrederii în regimul de democraţie populară. Ele caută să inducă în eroare pe acei care n-au înţeles că pentru a construi o viaţă fericită pentru noi şi copiii noştri, este încă nevoie să învingem greutăţi. Aceasta impune tuturor oamenilor cinstiţi din patria noastră datoria de a se uni şi mai strîns în jurul partidului şi guvernului, de a-şi consacra toate forţele înfăptuirii măsurilor luate de partid şi guvern, spre binele celor ce muncesc.

Sărbătorind ziua de 7 Noiembrie, oamenii muncii din patria noastră îşi îndreaptă gîndurile cu recunoştinţă către Uniunea Sovietică. Marea noastră prietenă ne-a eliberat de sub robia fascistă, deschizîndu-ne larg drumul spre o viaţă nouă şi ne ajută să înaintăm cu paşi repezi pe acest drum. Prietenia şi colaborarea cu Uniunea Sovietică şi celelalte ţări de democraţie populară constituie chezăşia înaintării cu succes a ţării noastre pe drumul deschis omenirii acum 39 de ani.

Sărbătoarea noastră

de V. JEGHIS

Octombrie... Bătrînii şi feciorii
Serbează toţi cu feţele senine!
Cei care azi de-o seamă sînt cu mine
Nu-şi amintesc de salvele Aurorei.

Noi tinerii, măreaţa cucerire
Am apărat-o-n luptă vitejească.
Purtînd mantaua aspră, soldăţească,
Neînfricaţi luptam cu îndîrjire!

Da, am zdrobit oştirile duşmane...
Azi, viaţa noastră-i plină, şi-i frumoasă!
Vin oaspeţii mereu, rîzînd, în casă,
Cuieru-i plin de scurte şi paltoane...

Paharul sus! Ni-i viaţa-mbelşugată!
Trăiască ţara! Pacea-n veci trăiască!
Ca nu cumva să-l nlocuim vreodată
Paltonul cu mantaua soldăţească!

În romîneşte de M. DJENTEMIROV

Cu sprijinul frăţesc al Uniunii Sovietice

• In dezvoltarea producţiei agricole, ca şi în dezvoltarea celorlalte ramuri ale economiei naţionale, ţara noastră a primit şi primeşte un ajutor preţios din partea Uniunii Sovietice. Pe ogoarele patriei noastre sînt folosite peste 80 de tipuri de tractoare şi maşini agricole sovietice. Numai în campania de toamnă din acest an, lucrează în gospodării de stat, staţiuni de maşini şi tractoare şi staţiuni experimentale agricole 54 de tractoare de tip D.T., 80 M.T.Z. sau S, maşini de împrăştiat îngrăşăminte, maşini de recoltat sfeclă, cînepă, cartofi, tocători mecanice şi altele.

• Un sprijin important l-a primit agricultura noastră şi prin seminţele importate din Uniunea Sovietică. In cultura bumbacului se folosesc numai soiuri importate din U.R.S.S., soiuri care în condiţiile specifice zonelor din ţara noastră au dat producţii sporite. In agricultura ţării noastre se folosesc acum 6 soiuri de plante agricole provenite din Uniunea Sovietică, iar peste 20 de soiuri sînt experimentate în diferitele centre de încercare a soiurilor.

• Am primit din partea Uniunii Sovietice utilaj de laborator pentru cercetări în domeniul agriculturii, îngrăşăminte, substanţe de combatere a dăunătorilor etc. Realizările ştiinţei agricole sovietice şi experienţa bogată a lucrătorilor din agricultură sînt cunoscute tot mai mult în ţara noastră, ele constituind un sprijin preţios în lupta oamenilor muncii de pe ogoare pentru o recoltă bogată.

• Uniunea Sovietică ne dă un ajutor preţios şi în ce priveşte pregătirea cadrelor de specialişti pentru agricultură. In ultimii ani, 240 de studenţi au absolvit institutele sovietice de învăţămînt superior, iar mai mult de 50 de ingineri şi tehnicieni au făcut specializări în U.R.S.S.

IN CINSTEA ZILEI DE 7 NOIEMBRIE

Noi realizări ale oamenilor muncii din agricultură

* *

Şi-au depăşit planul anual de producţie

In cinstea zilei de 7 Noiembrie, mecanizatorii de la S.M.T. Sihlea, regiunea Ploeşti, au organizat între 20—31 octombrie o „decadă-record". In aceste zile, toţi tractoriştii din cele 8 brigăzi au muncit cu hărnicie, spre a-şi depăşi normele de lucru cu procente cît mai însemnate. Pe cele mai multe tractoare s-a organizat munca în două schimburi. Ziua au lucrat elevii practicanţi, sub supravegherea şi îndrumarea şefilor de brigadă, iar noaptea, tractoriştii. Pentru lucrul din schimbul II, pontatorii-alimentatori şi şefii de brigadă au delimitat şi au marcat încă de cu ziuă terenul ce urma să fie arat.

Mecanizatorii i-au antrenat în aceste zile de muncă record şi pe colectivişti şi întovărăşiţi. Cu sprijinul acestora, semănătorile au fost alimentate din mers. Ajutorul dat de colectivişti şi întovărăşiţi a contribuit în bună măsură la grăbirea terminării lucrărilor de însămînţări.

In decada-record, mecanizatorii au dobîndit succese însemnate. Astfel, însămînţările în toate cele 28 de întovărăşiri şi 4 gospodării colective au fost terminate complet. *In medie, pe tractor fizic s-au realizat cîte 4,5 hantri faţă de 3,5 hantri, cît era planificat. Majoritatea tractoriştilor staţiunii şi-au îndeplinit în aceste zile planul pe campanie. In mod deosebit s-au evidenţiat tov. Voicu Marin, din brigada a VIII-a, Niţu Radu din a VI-a, Pătraşcu Vasile din a III-a, Enache Alexandru din brigada I şi alţii, care au realizat al doilea plan pe campanie. Fruntaşă s-a situat brigada a VII-a, condusă de tov. Ilie Mărgărit, care şi-a îndeplinit planul în proporţie de 160 la sută.*

Pe întreaga staţiune, planul de producţie al campaniei de toamnă a fost depăşit cu 20 la sută. Realizînd în total 10.800 de hantri, mecanizatorii de la S.M.T. Sihlea şi-au depăşit cu 8 la sută prevederile planului anual de producţie.

In prezent, mecanizatorii de la S.M.T. Sihlea dau bătălia pentru executarea arăturilor adînci de toamnă pe cît mai întinse suprafeţe pe ogoarele unităţilor din raza de activitate a staţiunii.

I. LEŞEANU

Zi de muncă record

A fost deajuns să se facă propunerea de a se organiza o zi-record în cinstea zilei de 7 Noiembrie şi toţi tractoriştii din gospodăria de stat Deparaţi, regiunea Bucureşti, au răspuns cu entuziasm. Obiectivul zilei: depăşirea cu 25 la sută a sarcinilor de plan pe fiecare tractor fizic.

Zis şi făcut. In ziua de 1 noiembrie, cu motoarele angajate în plin, tractoarele au început să străbată întinsele tarlale ale gospodăriei lăsînd în urmă dîre negre de arătură. Rezultatul: pînă seara angajamentul luat a fost nu numai îndeplinit, ci chiar depăşit. Unele brigăzi ca cea a lui Marin Muzică au realizat cîte o normă şi jumătate, iar printre tractorişti au fost mulţi cum ar fi Turnea, Catană şi alţii care au realizat două norme.

Rezultatele obţinute de tractoriştii gospodăriei de stat Deparaţi în ziua de muncă record oglindesc vrednicia muncitorilor din această gospodărie şi, totodată ataşamentul lor sincer faţă de partidul şi guvernul nostru, faţă de marea noastră prietenă Uniunea Sovietică, împreună cu care sărbătorim cea de a 39-a aniversare a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie.

*

Cu însămînţările terminate

Oamenii muncii de pe ogoarele regiunii Bacău, îndrumaţi de către organizaţia de partid, au realizat în cinstea zilei de 7 Noiembrie planul însămînţărilor pe întreaga regiune în proporţie de 100,3 la sută. Raioanele Zeletin, Buhuşi şi Bacău şi-au depăşit planul stabilit pentru însămînţările de toamnă.

Printre primii care au terminat însămînţarea grîului şi secarei au fost colectiviştii din Boreşti, Bistriţa, Parincea şi Săuceşti, precum şi ţăranii muncitori întovărăşiţi din comunele Ungureni, Dămieneşti, Gloduri, Iteşti şi Satu Nou.

*

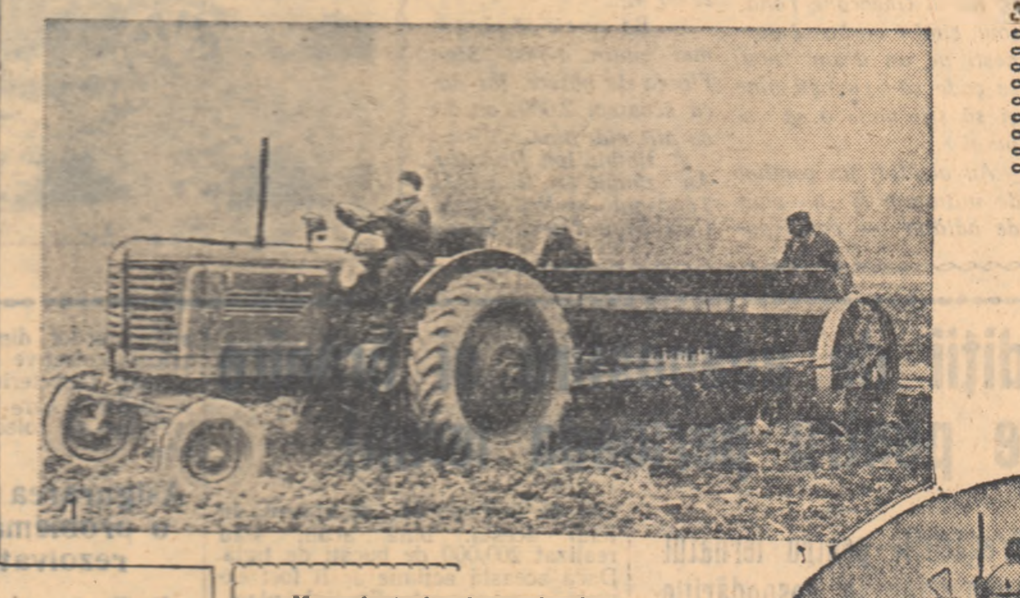
In ziua de 2 noiembrie, cele 28 de gospodării agricole de stat din regiunea Galaţi au terminat însămînţările de toamnă pe suprafaţa de peste 50.000 de hectare. In această toamnă au fost însămînţate pentru prima dată 500 de hectare cu sămînţă de grîu din soiul „Odesa nr. 16", importată din U.R.S.S.

O nouă gospodărie colectivă în raionul Brăila

Duminica trecută, în satul Poarca, comuna Mihail Kogălniceanu, din raionul Brăila, a luat fiinţă o gospodărie colectivă cu numele de „Octombrie Roşu". In această gospodărie au intrat 23 de familii de ţărani muncitori, care şi-au strîns laolaltă 91,13 ha de teren arabil, 2,94 ha cu vie, 11 cai, 2 boi, 10 căruţe, pluguri, boroane, secerători etc.

Printre cei ce au dus o muncă susţinută pentru întemeierea acestei gospodării colective se numără comunistul Manea Vîlcu, ţăran muncitor din sat, căruia noii colectivişti i-au acordat o deosebită încredere, alegîndu-l ca preşedinte al gospodăriei.

VASILICA TASLAOANU
corespondent

FRUNTAŞII STAŢIUNII

Mecanizatorii din brigada a 13-a de la S.M.T. Bărcăneşti, regiunea Ploeşti, sînt hotărîţi să întîmpine ziua de 7 Noiembrie cu rezultate cît mai frumoase în muncă. Iată-l în fotografia nr. 1 pe tractoristul Şerban Vasile, care, ajutat de colectiviştii Sima Pîrvu şi Gogu Năstase, însămînţează ultimele hectare cu grîu pe tarlalele gospodăriei agricole colective „Viaţă Nouă" din comuna Romîneşti. Folosind întreaga capacitate de lucru a tractorului, el reuşeşte să-şi depăşească zilnic norma cu 30 la sută.

Paralel cu însămînţările de toamnă tractoriştii din brigada a 13-a execută şi arături adînci pentru însămînţările de primăvară. Pentru ca această lucrare să fie de bună calitate, şeful brigăzii de tractoare, tov. Mihai Minoiu, împreună cu agronomul de sector Toma Gheorghe, controlează adîncimea arăturii făcute de tractoristul Ion Dumitru (fotografia nr. 2).

Au de ce să fie mulţumiţi tractoriştii din brigada a 13-a. Pînă zilele trecute, ei şi-au îndeplinit planul pe campania de toamnă în procent de 130 la sută, situîndu-se astfel primii pe staţiune.

Pentru succesele dobîndite în producţie, tov. Ştefan Luca, preşedintele comitetului de întreprindere, le înmînează drapelul de brigată fruntaşă pe S.M.T. (fotografia nr.3).

(Foto-reportaj
D. CONSTANTINESCU)

La Hălchiu, în pragul marii sărbători

Dacă te-ai fi nimerit acum 5-6 zile între satele Hălchiu şi Bod, te-ar fi uimit mulţimea carelor de pe şosea. O parte dintre ele, încărcate vîrf cu sfeclă, se mişcau domol spre rampa gării. Altă parte, uşurate de povară, năzuiau întins către Hălchiu. Din cînd în cînd, ai fi putut să prinzi şi unele crîmpeie din cuvintele schimbate între ei de căruşii care se încrucişau:

— Tu cîte măji ai dus, măi şogore?

— 38, zvîrlea din mers cel întrebat, convins că l-a rămas pe celălalt. Dar tu?

— Cu carul ăsta împlinesc 30. Dar trag nădejde să mai fac un drum pînă sub seară...

...Una dintre încăperile gospodăriei colective din Hălchiu s-a transformat recent în expoziţie agricolă. Găseşti aici expuse fel de fel de soiuri de produse vegetale. Iată colo grîu ca aurul. E grîu de toamnă. Au avut colectiviştii anul ăsta o producţie bogată pe cele 150 de hectare: 2.423 de kilograme la hectar. Iată dincoace grîul de primăvară. Şi el a dat rod bogat. Au scos colectiviştii de pe 58 ha, 116.754 kg. Va să zică, cîte 2.013 kilograme la hectar. Aici e orzul. Cel de toamnă a dat 3.284 kg la hectar, iar cel de primăvară, 2.121 kg.

Nu se ruşinează hălchiuanii nici cu celelalte sorturi de produse: mazăre, ovăz, trifoi, lucernă. Insă cu cartofii se mîndresc de-a dreptul. Ce vreţi, 13 soiuri de cartofi nu-i jucărie. Iată săpunarii. Exemplarele expuse cîntăresc în jurul a 800 grame fiecare. Parcă-s cantalupi, şi nu cartofi. Nici soiurile Stahanovska, Gülbaba, Mercur, Viola, Prisca, Galben timpuriu, Voran şi celelalte nu stau mai prejos. De altfel, şi producţiile obţinute la cartofi sînt grăitoare: 27.000 de kilograme la hectar...

...La colţul roşu, un colectivist de vîrstă mijlocie scrie o lozincă: „Trăiască cea de a 39-a aniversare a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie". E comunistul Ion Tudor, fost analfabet. Azi, Tudor ştie carte bună şi-i fruntaş în muncă. Dar mai e ceva. E responsabilul casei-laborator a colectivei...

...Intr-o altă încăpere, Filip Preuteasa, secretarul de partid, îşi rînduieşte nişte însemnări. Caietul cu coperte roşii de pe care îşi extrage notele poartă un titlu neobişnuit: „Impresii din U.R.S.S." E vorba chiar despre impresiile lui. Căci Filip Preuteasa este unul dintre cei care au fost în Uniunea Sovietică. A văzut colhozuri, a cules o sumedenie de date despre oameni, despre felul cum muncesc şi cum trăiesc. Acum le va vorbi colectiviştilor despre toate. Dar mai ales despre şeptel ar vrea să le vorbească. Ce-i drept, au şi ei au şeptel bogat. Au 73 de vaci din rasa Siemmenthal care le-au dat pînă la 1 octombrie cîte 2.200 de litri de lapte. Au pe urmă 40 de boi, 3 tăuraşi, 62 de viţei. Au 652 de oi, 50 de scroafe de prăsilă, 3 vieri, 21 de porci trecuţi de 6 luni şi 226 de purcei. Dacă mai pui la socoteală cei 54 de cai de muncă şi 8 mînji — vezi cît de multe vite au. Dar Filip socoteşte că nu-i rău de loc dacă îngrijitorii lor de animale ar mai învăţa cîte ceva în plus în ceea ce priveşte îngrijirea vacilor, a oilor, a porcilor...

...Pe una din uliţele satului Hălchiu se asfaltează trotoarele. S-au turnat de acum mai bine de 1.000 de metri de asfalt...

...Insămînţările de toamnă sînt de mult sfîrşite la Hălchiu. Ba s-a însămînţat şi peste plan. Numai gospodăria colectivă a pus 15 ha cu grîu în plus...

*

Ca pretutindeni pe meleagurile ţării noastre, hălchiuanii se gătesc de sărbătoare. In curînd, va fi aniversarea Marii Revoluţii din Octombrie. Şi ei, colectivişti şi individuali, vor să cinstească ziua care le-a deschis drum nou spre viitor îmbelşugat şi liber, spre lumină.

Sărbători au fost în toate timpurile. Şi mai mari, şi mai mărunte, şi oficiale şi de alte feluri. Dar sărbătorile din vremea „domnilor" n-au fost ale poporului. De aceea, nici el nu le-a preţuit. Căci sărbătorile oficiale de pe timpuri nu erau pentru popor decît prilej de scîrbă şi amărăciune. Ce-i putea aduce, bunăoară, 10 mai lui Gheorghe Lupu, fost diimaş la moşierul Gheorghe Dobrinescu? Ce putea avea comun cu sărbătorile domneşti Cotinghe Gheorghe, Nicolae Chitu, Gheorghe Jinga şi mulţi alţi colectivişti care, pe vremuri, abia dacă izbuteau să-şi ducă zilele de azi pe mîine?

Dar dacă azi întîmpină cu drag aniversarea Marii Revoluţii din Octombrie, apoi o fac pentru că ei o simt ca o zi a lor. E sărbătoarea care le-a deschis drum nou în viaţă. Dacă mulţi dintre pălmaşii din trecut iau astăzi pentru munca lor de un an aproape 13.000 lei şi peste 5.700 kg de cereale, ca fruntaşii Ion Maser, Gheorghe Albuşoiu sau Chiriţă Nicolae, — asta zilei de 7 Noiembrie o datoresc. Dacă azi, în locul circiumii lui Franz Ion e şcoală elementară — tot lui 7 Noiembrie i se datoreşte. Dacă toţi cei 274 de foşti analfabeţi ştiu astăzi carte — asta tot 7 Noiembrie a făcut-o. Dacă numai anul ăsta peste 20 de hălchiuani, majoritatea membri ai gospodăriei colective, şi-au construit, şi-au renovat ori îşi înalţă în prezent prin forţe proprii case noi — aşa ceva tot 7 Noiembrie a făcut posibil.

...Ca să înţelegi deplin ce datoresc ţăranii din Hălchiu sărbătorii despre care ei vorbesc atît de cald, ar mai trebui să ştii că azi din nici o casă nu lipseşte difuzorul, că Hălchiul are baie publică şi dispensar cu medic şi surori, casă de naşteri, magazine; că în loc de 6 circiumi, hălchiuanii au acum un cinematograf, sală de gimnastică, o sală de bibliotecă cu aproape 2.000 de cărţi şi multe alte asemenea lăcaşe de cultură. Şi mai au ceva locuitorii satului Hălchiu, ceva şi mai de preţ. Au încredere în viitorul lor, pe care şi-l clădesc şi care le-a şi dat întîiul rod: îndestularea şi lumină.

NICOARA COSAŞU

Au asigurat păstrarea cartofilor pe timpul iernii

Țara Bîrsei este recunoscută ca fruntașă în cultura cartofului. Cultivarea acestei plante alimentare este o deprindere bine cunoscută țăranilor muncitori de aici. Nu este deci de mirare că membrii gospodăriei agricole colective din comuna Codlea, situată în această parte a țării, au obținut anul acesta recolte mari de cartofi. Pe lotul demonstrativ, de pildă, colectiviștii au obținut o recoltă medie de 21.470 kg de tuberculi la hectar. De pe întreaga suprafață cultivată cu cartofi, adică de pe 76 de hectare, colectiviștii au recoltat în anul acesta 1.357.820 kg, ceea ce înseamnă aproape 18.000 kg la hectar.

Hotărîți să dobîndească recolte și mai mari în anul viitor, colectiviștii au luat de pe acum o serie de măsuri în acest scop. Ca primă măsură, au ales cu grijă materialul de sămînță și se preocupă de păstrarea lui în bune condiții. Alegerea tuberculilor de sămînță s-a început încă din cîmp. În acest scop, au fost luate probe din vreme, atît de pe lotul demonstrativ, cît și din restul culturilor de cartofi.

Pentru sămînță s-au ales numai tuberculi de mărimea oului de gîscă, întregi, sănătoși și din același soi. S-a părăsit practica alegerii cartofilor de sămînță de mărimea oului de găină, deoarece la această mărime ajung uneori și tuberculii proveniți de la tufele bolnave sau degenerate. Grămezile de tuberculi de sămînță au fost nivelate manual, astfel încît în nici o parte tuberculii să nu fie așezați în strat mai gros de 25—28 cm. Cartofii au fost lăsați așa 2—3 zile, pentru a li se întări coaja. Peste noapte, grămezile au fost acoperite cu vreji, iar după 2—3 zile, cartofii au fost depozitați în beciuri reparate, curățate și dezinfectate din timp. Aci, tuberculii s-au așezat în straturi groase de 1—1,20 m, întrucît o dată cu recoltarea cartofilor s-a făcut și recoltarea sfeclei de zahăr, precum și însămînțarea grîului, la depozitarea cartofilor în beciuri nu s-a mai putut face, din lipsă de timp, o nouă alegere a tuberculilor de sămînță.

Începînd din primele zile de la depozitarea cartofilor de sămînță, beciurile sînt controlate periodic, în ceea ce privește temperatura și se are grijă ca aceasta să fie menținută între plus 1 și plus 3 grade. În timpul păstrării, tuberculii mănăgiți, cei infectați de boli etc. vor fi aleși și dați în hrana animalelor sau aruncați, după caz. În primăvară se va face o nouă sortare a cartofilor, pentru a nu fi sădiți decît tuberculi sănătoși. Tot în primăvară, cînd cartofii vor avea colți, ei vor putea fi identificați mai bine dacă sînt din soiul Săpunari sau Mittelfrühe și astfel cei găsiți necorespunzători vor fi separați de cei buni de sămînță.

În prezent, o echipă de colectiviști lucrează la săparea silozurilor destinate pentru păstrarea în primăvară a cartofilor necesari plantării de vară. Aceste silozuri — șanțuri adînci de 1 metru, late la fund de 80 cm și la suprafață de 100 cm — vor rămîne peste iarnă descoperite și vor fi curățite de zăpadă, astfel încît pereții lor să înghețe uscat. În primăvară, căptușind pereții cu zăpadă bătută și apoi cu paie, se va putea asigura cartofilor un adăpost potrivit, în care vor fi ținuți pînă la sfîrșitul lunii mai, cînd vor fi puși la iarovizat. Păstrați în acest fel, cartofii nu vor da colți înainte de plantare, decît în foarte mică măsură.

Ing. agr. IRONIM SOCOL
șeful punctului agricol Codlea, regiunea Stalin

Așa s-au convins negoienii...

Puțin după intrarea el în sat, șoseaua Băileștilor se frînge brusc, pierzîndu-se în ulița cea mare a Negoiului. Acolo, drept în față, își înalță creștetul spre soare o clădire arătoasă.

Clădirea asta are tîlcul ei. Spre ea și-au îndreptat privirile țăranii din Negoi și în trecut; spre ea privesc și azi. Dar dacă ieri scrîșneau din dinți și mesteșcau sudălmi cînd treceau pe lîngă „curtea Gabroveanului" — moșierul care stăpînea aproape 5.000 de pogoane din moșia satului și toate cele patru bălți: Goldova, Goldovița, Renea, Lunga — în prezent, țăranii din Negoi pășesc încrezători pe porțile deschise larg ale clădirii. Înăuntru nu mai sînt nici vătafii, care să-i „mîngîie" pe spate cu gîrbaciul, nici dulăi, care să-i sfîșie, nici condici de amenzi. Casa Gabroveanului, de negoieni durată, este astăzi sediul cooperativei de producție agricolă cu rentă „Valea Dunării".

Gînd și faptă

Cînd îi vezi pe noii cooperatori la lucru, nici prin gînd nu-ți trece cît de greu le-a fost să se urnească. Parcă-s de cînd lumea cooperatori. Și totuși, mai acum vreo lună, unii dintre ei nici nu vroiau s-audă despre cooperativă. Las'că nici nu prea se dumiriseră ei bine cum stau lucrurile cu cooperativa asta, dar chiar după ce s-au lămurit au fost cîțiva care stăteau în cumpănă: să intru?! să nu intru?!

Numai 4-5 s-au hotărît din capul locului: Ion Ispas, Ștefan Gavrilă, Gheorghe Tănăsoiu — comuniștii, prin urmare. Totuși, nici ei n-au pornit așa, orbește. Au citit și răscitit din Rezoluție capitolul care-i interesa, au studiat statutul, l-au sucit pe toate părțile, au frămîntat problema cu tehnicianul Ion Dumitru, șeful punctului agricol, au mai stat de vorbă cu nevestele. Și numai după ce s-au luminat cum se cuvine, au purces la treabă.

— Fiindcă, deh, se scuză parcă Gheorghe Tănăsoiu, cînd e vorba să pornești pe un drum nou, se cade să-l cunoști bine și să știi unde o să ajungi.

Au alcătuit un comitet de inițiativă și „un plan de bătălie" — cum spunea zîmbind Ion Ispas. În primul rînd, era nevoie să-l convingă pe Stan Florea Sandu, gospodar de frunte în Negoi, și pe Marin M. Toană, mijlocaș care și harnic, pentru care oamenii din sat au mult respect. Ideea a pornit de la Ion Dumitru.

— Dacă ni-i alăturăm pe Sandu și pe Toană, o să avem forță mai mare.

Era adevărat. Din două puncte de vedere. Laolaltă cei doi mijlocași aveau aproape 30 de pogoane de pămînt, 2 care, 4 vite, plug, secerătoare, 2 grape, o vînturătoare. Care va să zică, oameni cu avere, nu glumă! Dar mai mult: cei doi se bucurau de multă încredere în rîndul țăranilor muncitori din sat. Erau pricepuți în ale plugăritului, cinstiți și harnici. Ce mai calea-valea? Îi aveai pe ei alături, mai aveai 5-6 după ei.

Dar cum să-i-l alături? Comitetul de inițiativă și-a început munca chibzuit. Au afișat statutul la gazeta de perete, la căminul cultural, la sfatul popular, la cooperativă. Să-l vadă oamenii și să-l cunoască. Au prelucrat apoi de două ori statutul la căminul cultural în fața tuturor țăranilor din sat. În timpul prelucrării, Gheorghe Tănăsoiu și Ion Ispas au stat alături de Stan Sandu și de Toană. Oamenii erau numai urechi.

La terminare, au plecat tuspatru. Și chiar Sandu a pornit discuția:

— După cum am înțeles, pămîntul tot al tău rămîne. Asta-i bine. Numai vita și unealta nu. Pe astea le predai acolo. Dar ți le plătește. Tu ce zici, Marine?

Avea și Toană frămîntarea lui. Nu prea se dumirise el cu renta: de unde vine și cum se socotește. Asta însă nu era ceva care să se poată limpezi în stradă. Trebuia făcută socoteala pe hîrtie. Și cum tocmai se aflau în fața sediului organizației de bază, au intrat. Acolo l-au găsit și pe Ion Dumitru.

— Să presupunem că producția la grîu va fi de 2.000 kg...

— Ba eu zic să punem mai puțin, a fost Stan Florea de părere. Iar dacă scoatem 2.000, atunci cu atît mai bine.

A zîmbit Ion Dumitru. Au zîmbit și Gheorghe Tănăsoiu și Ion Ispas. Căci Stan Florea Sandu discuta de parcă s-ar fi și convins.

— Bine, a admis Ion Dumitru. Punem mai puțin: 1.700. Să presupunem că însămînțăm cu grîu vreo 30 hectare. Scoatem va să zică, de pe ele peste 5 vagoane. Dăm de-o parte obligațiile: cote, muncile S.M.T., sămînța, fondul de ajutorare, cel de bază și altele. Ne rămîn vreo 36.000 de kilograme. Astea se împart la cooperatori: 3 părți după zile-muncă, una după rentă. Dacă noi avem o suprafață de vreo 60 de hectare, pentru care facem în total 3.000 de zile-muncă, socoteala ne arată clar că ziua-muncă va fi prețuită cam la 9 kg de grîu. Iar ca rentă se vor da 150 kg la hectar. Și acum, să facem socoteala la concret. Să presupunem că matale, nene Stane, și cu leica Ioana, harnici cum vă știu, veți face împreună 400 de zile-muncă. Veți primi o dată 3.600 kg. de grîu. Și mai primiți, drept rentă, după cele 9,80 ha. de pămînt pe care le aveți, 1470 kg. Care va să zică, numai grîu primiți cam jumătate de vagon. Și tot la fel se procedează și cu banii și cu celelalte. Ei, e limpede?

Era limpede. Dar nici Stan Florea Sandu, nici Marin M. Toană n-au promis dintr-o dată. Ei, nici vorbă, ar fi vrut. Dar mai aveau de furcă cu femeile.

Munca a continuat. În fiecare seară, ori Ion Ispas, ori Tănăsoiu, ori Gavrilă se ducea acasă la Stan Sandu. Dar Ioana tot nu vroia. A fost nevoie de cuvîntul înțelept al lui cumnatu-său, Mihai Popescu. Ca învățător, acesta a găsit mai lesne fapte grăitoare care să fie înțelese de către Ioana. Și a convins-o.

Planul comitetului s-a dovedit a fi deosebit de bun. Cum a aflat că Sandu s-a înscris în cooperativă, i-a urmat și Toană. L-au urmat apoi Emil Scarlat, Ion Ciovică, Nicolae Voinea, Marin Văduva și alții. În curînd, au fost vreo 18 cereri. Cooperativa de producție agricolă cu rentă „Valea Dunării" putea lua ființă. Și au inaugurat-o. Iar în ziua inaugurării au mai fost depuse 4 cereri.

Tot înainte...

Noii cooperatori au și pornit la lucru. 38 din cele 68,93 ha le-au însămînțat cu grîu de toamnă. Au pus sămînță bună, triorată și tratată. Au făcut și ceva arături adînci de toamnă în vederea însămînțărilor de primăvară. Au adus nutrețul necesar pentru hrănirea celor 18 animale. Vor să-și facă un șopron pentru unelte, să-și procure scule pentru pescuit, să construiască un pătul pentru porumb, o cherhana la balta Renea și o cocină. Mai au de gînd să-și cumpere vreo trei perechi de boi și ceva oi. Se mai gîndesc să taie stuf și papură, — din care să facă rogojini. Iar dacă vor putea să-și facă, în baltă, o crescătorie de rațe, după cum li-e gîndul, ce de mai bani vor scoate ei din toate! Și să vezi atunci ce repede va crește și se va lărgi cooperativa de producție agricolă cu rentă din Negoi.

NICOLAE COMANICI

Vești de la corespondenți

Vînd statului surplusul de cereale

An de an, gospodăria agricolă colectivă din satul Căpud, comuna Petelca, raionul Alba, a primit mereu ajutorul statului.

Astfel, gospodăria a primit credite cu ajutorul cărora s-au cumpărat animale și s-au construit pentru acestea adăposturile necesare. De asemenea, semințele de soi, precum și îngrășămintele chimice primite din partea statului au făcut ca producția de cereale a gospodăriei să crească în fiecare an și o dată cu aceasta să crească și veniturile fiecărui colectivist în parte.

În dorința de a răspunde prin fapte ajutorului primit, colectiviștii au hotărît, într-o adunare generală ținută mai zilele trecute, să vîndă statului din surplusul lor de produse 13.500 kg de grîu, porumb și cartofi.

Urmînd exemplul colectiviștilor, membrii întovărășirii agricole „Zorile Roșii" din aceeași comună au hotărît să vîndă și ei statului o cantitate de grîu. Atît colectiviștii, cît și țăranii muncitori întovărășiți au început să transporte la bazele de recepție cantitățile de cereale destinate vînzării.

Ucu Domșa

Expoziția agricolă din Hăghig

În scopul popularizării fruntașilor recoltelor bogate și al extinderii metodelor lor de muncă, pe lîngă punctele agricole din regiunea Stalin, se organizează mai multe expoziții agricole, cu exponate din ramura agricolă și zootehnică. O asemenea expoziție s-a inaugurat zilele trecute în comuna Hăghig din raionul Stalin.

Expoziția aceasta, care din prima zi a fost vizitată de peste 400 de producători agricoli, dovedește o dată mai mult superioritatea agriculturii socialiste. Gospodăria agricolă colectivă „Horia, Cloșca și Crișan", de pildă, din comuna Bod, participă la această expoziție cu grîu de toamnă din soiul „Bancut 1.201", grîu de primăvară din soiul „Marqui", sămînță de sfeclă de zahăr etc. De pe suprafața de 70 ha. însămînțată cu acest soi de grîu, gospodăria a obținut în acest an o producție medie de 3.300 kg. la hectar. La grîul de primăvară „Marqui", eticheta indică o recoltă medie la hectar de 2.000 kg. iar la sămînța de sfeclă de zahăr, de 3.485 kg. la hectar.

Membrii întovărășirii agricole „Vasile Roaită" din comuna Bod au trimis la această expoziție grîu de toamnă, din care au obținut cîte 2.900 kg. la hectar, orz din soiul „Import", care le-a dat 2.000 kg. la hectar, cartofi din soiul „Gülbaba", la care au realizat o producție de 18.000 kg. la hectar.

Și țăranii muncitori cu gospodărie individuală care și-au lucrat bine pămîntul, respectînd în totul regulile agrotehnice, au obținut sporuri însemnate de recoltă. Astfel, țăranii muncitori Dumitru Vlădăreanu și Iosif Negură au prezentat la expoziția din Hăghig probe de grîu din care au obținut recolte medii la hectar de 1.900 kg. și respectiv 1.800 kg., iar țăranul muncitor Gheorghe Bucșa, cartofi la care a realizat în medie 18.000 kg. la hectar.

La standul fito-sanitar, sînt expuse planșe și materiale demonstrative, din care vizitatorii învață lucruri prețioase cu privire la combaterea mălurei la grîu, a ruginei la diverse cereale, a tăciunelui la porumb etc.

Expoziția din Hăghig cuprinde și un stand al gospodinelor, unde sînt prezentate diferite conserve pentru iarnă.

Alte asemenea expoziții au fost deschise pe lîngă punctele agricole din comunele Grizbav și Hălchiu.

Hudea Simion

Un nou cămin cultural

Pe ulița principală a comunei Putineiu din raionul Giurgiu, se înalță astăzi o clădire impunătoare. Este clădirea căminului cultural, ridicată prin autoimpunere și muncă voluntară de țăranii muncitori din sat. Acum i se fac ultimele lucrări de finisare.

În curînd, în sala de spectacole a căminului, cu o capacitate de 300 de locuri, artiștii amatori ai comunei vor prezenta în fața țăranilor muncitori din Putineiu, primul program. Sala de lectură își va deschide și ea porțile, ca și sala de șah și tenis de masă.

Noul cămin va fi înzestrat și cu un aparat de proiecție, astfel că țăranii muncitori vor putea viziona deseori filme, care vor contribui și ele în mare măsură la ridicarea nivelului lor cultural.

Traian Barbălată

Reglementarea circulației unor produse agricole

Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romîne a emis recent o hotărîre privind reglementarea circulației unor produse agricole.

Conform acestei hotărîri începînd de la 1 noiembrie 1956 consumatorii individuali pot transporta cu orice mijloace de transport, inclusiv pe calea ferată, cantități pînă la 150 kg. porumb (mălai) pentru nevoile proprii de consum, procurate prin cumpărare sau prin schimb cu alte produse.

Cumpărarea sau schimbul se poate face numai de la producătorii care și-au achitat obligațiile către stat.

Transportul se face în baza autorizațiilor eliberate de comitetele executive ale sfaturilor populare din orașele sau comunele de domiciliu.

Instituțiile, întreprinderile și organizațiile economice de stat, gospodăriile agricole colective și întovărășirile agricole, precum și alte organizații obștești, pot transporta pe calea ferată sau cu orice alte mijloace de transport, produse cumpărate din alte regiuni pe baza autorizațiilor eliberate de Ministerul Colectărilor.

Începînd de la 1 noiembrie a.c. muncitorii agricoli care au lucrat în acest an la unitățile agricole de stat, gospodării agricole colective, întovărășiri agricole sau la gospodăriile individuale, pot transporta cu orice mijloace, inclusiv pe C.F.R. cantitatea de produse agricole primite drept plată în natură pentru munca prestată.

Transportul se va face pe baza autorizațiilor eliberate de unitățile unde s-a prestat munca și vizate de comitetele executive ale sfaturilor populare din orașul sau comuna respectivă.

Conform acestei hotărîri producătorii individuali care dețin terenuri în alte raioane sau regiuni pot transporta în localitatea de domiciliu pe calea ferată sau cu orice mijloace de transport cantitățile de produse agricole obținute de pe terenurile proprii numai după ce și-au achitat în întregime obligațiile de predare către stat la produsele respective.

Comitetele executive ale sfaturilor populare din orașele sau comunele în raza cărora se află terenul vor elibera la cerere autorizații de transport acestor producători.

(Agerpres)

PE TARLAUA COLECTIVEI

La G.A.C. „Vladimir Maiacovski" din Comlosul Mare, raionul Jimbolia, s-au gunoit 50 ha de teren destinat însămînțărilor de primăvară.

În fotografie: Colectivistul Pabdy Iosif din brigada de cîmp descărcînd gunoiul de grajd, care va fi încorporat sub brazdă o dată cu efectuarea arăturii adînci de toamnă.

(Fotografia: V. ULIERU)

Animalelor — condiții de adăpostire și hrănire cît mai bune pentru perioada iernii!

Pregătirile pentru iernatul animalelor în gospodăriile colective din regiunea Constanța

Regiunea Constanța este una din regiunile fruntașe în ceea ce privește transformarea socialistă a agriculturii. În întreaga regiune există un număr de 318 gospodării agricole colective și numeroase întovărășiri agricole. Pentru consolidarea lor economică, aceste unități și-au dezvoltat ramurile principale de producție care aduc însemnate venituri atît gospodăriilor, cît și membrilor lor. În momentul de față, din totalul de 318 gospodării, 209 și-au organizat ferme de vaci, porci și oi. Cea mai dezvoltată ramură a sectorului zootehnic este creșterea oilor cu lînă fină și semifină. Astfel, în G.A.C.-uri sînt organizate 120 de ferme de oi. În perioada actuală, în aceste gospodării ar trebui să se ducă lupta pentru asigurarea condițiilor necesare de adăpostire și hrănire a animalelor pe timpul iernii. Să vedem însă cum se desfășoară această acțiune în regiunea Constanța.

Iarna bate la ușă, dar adăposturile-s neterminate

Pentru adăpostirea numărului mare de animale din gospodăriile agricole colective s-au planificat a se executa anul acesta — după cum arată situația serviciului de construcții din direcția agricolă regională — un număr de 729 de construcții diferite, din care 124 sînt începute din anul 1955. Astfel, pentru animalele mari s-a prevăzut a se construi 211 adăposturi. Din acest număr s-au realizat însă numai 55. Circa 55 nici nu au fost începute, iar restul se află în diferite stadii de construcție.

Dar nici pentru celelalte specii de animale situația nu este mai bună. Pentru cazarea ovinelor, bunăoară, a fost planificat pentru anul acesta să se construiască 131 de saivane, dintre care 36 rămase neterminate din anul trecut. În momentul de față au fost terminate 32 de saivane, 49 se află în diferite stadii de construcție, iar 50 nici măcar nu au fost începute. Tot astfel și pentru porcine s-a prevăzut a se construi 74 de adăposturi, dintre care 18 rămase din 1955. Din acestea, 21 de construcții sînt terminate, 36 sînt în construcție, iar 17 neîncepute. O situație asemănătoare se poate constata și la construcțiile destinate sectorului avicol.

După cum se vede, problema asigurării adăposturilor pentru animale în gospodăriile agricole colective a fost foarte mult neglijată. La această situație au contribuit mai mulți factori. Pe de o parte, organele Comitetului de Stat al Planificării nu și-au respectat obligațiile pe care le aveau în ceea ce privește asigurarea materialelor necesare pentru construcții. În momentul de față, se poate constata că nici 50 la sută din materialele planificate nu au fost primite. Astfel, din cantitatea de 13.260 m.c. de material lemnos s-au livrat numai 7.386 m.c., iar din cantitatea de 1.460.000 de bucăți de țiglă s-au livrat numai 400.000 de bucăți. Pe de altă parte, organele agricole și de stat nu au folosit cu pricepere toate posibilitățile locale, cum sînt stuful, piatra etc. În regiune, de asemenea, mai sînt posibilități de a se fabrica țiglă pe plan local, așa după cum s-a procedat în comunele Cobadin, Zorile și Techirghiol. Aici pentru fabricarea țiglei s-au folosit reziduurile de la fabricile de ciment. În felul acesta, pînă acum s-au realizat 200.000 de bucăți de țiglă. Dacă această acțiune ar fi fost extinsă, o mare parte din țigla planificată putea fi înlocuită.

În această privință, o parte din răspundere revine și Direcției gospodăriilor agricole colective din Ministerul Agriculturii, care n-a controlat dacă în această regiune ritmul construcțiilor este în pas cu colectivizarea agriculturii. Astfel, nu s-a suplimentat din timp necesarul de materiale pentru construcțiile agrozootehnice și nu s-au luat măsuri pentru impulsionarea livrării la timp a materialelor planificate.

Datorită acestor fapte, acum, în prag de iarnă, numeroase gospodării agricole colective n-au asigurate adăposturile necesare pentru animale. În această situație se află unele gospodării din raionul Tulcea, ca, de exemplu, gospodăriile colective din comunele Tudor Vladimirescu, Ada Marinescu, Pîrlita și altele, precum și unele gospodării agricole colective din raioanele Negru Vodă, Medgidia, Istria și Hîrșova: cele din comunele Albești, Coroana, Cotul Văii, Castelu, Cuza Vodă, Zebil și altele. Dacă ritmul construcțiilor noi n-a fost impulsionat din motivele arătate mai sus, nu-i mai puțin adevărat că și construcțiile existente care necesitau amenajări și reparații pentru iarnă au fost neglijate. Organele agricole de la raioane n-au îndrumat la timp pe colectiviști să treacă la amenajarea și repararea adăposturilor necesare pentru animale. Bunăoară, la gospodăria agricolă colectivă din Basarabi, deși există adăposturi suficiente pentru animale, o parte din geamurile grajdurilor sînt sparte, iar podelele și ieslele sînt deteriorate. Cazuri asemănătoare se mai pot găsi și la alte gospodării colective, ca cea din Siminoc și Cocoșu, raionul Medgidia.

Faptul că nu s-au luat măsuri pentru amenajarea și repararea adăposturilor din gospodăriile agricole colective se datorește și organelor zooveterinare de la punctele agricole, care aveau datoria să îndrume pe colectiviști în acest sens.

Asigurarea furajelor — o problemă ce trebuie rezolvată urgent

Pe lîngă asigurarea adăposturilor, un factor important în dezvoltarea creșterii animalelor și a măririi productivității acestora îl constituie și baza furajeră. Din analiza făcută reiese că o parte din gospodăriile agricole colective din regiunea Constanța și-au asigurat din timp necesarul de furaje pe tot timpul iernii. Furajele asigurate au fost depozitate în condiții bune în apropierea locului de consum. Un exemplu în această privință îl pot da gospodăriile agricole colective din Valea Seacă, raionul Medgidia, Mihai Viteazu, raionul Istria, Pecineaga, raionul Negru Vodă, și altele.

Nu același lucru se poate spune și despre alte gospodării colective din regiune. Deși se știa că, datorită condițiilor atmosferice nefavorabile din acest an, cantitățile de furaje planificate nu se vor putea realiza, în unele raioane, organele agricole și de stat nu au dat toată atenția îndrumării gospodăriilor agricole colective, spre a valorifica la maximum toate resursele pentru completarea și asigurarea bazei furajere. Unul din mijloacele principale pentru completarea bazei furajere îl constituie nutrețul însilozat. În gospodăriile agricole colective din regiunea Constanța era planificat a se însiloza cantitatea de 200.000 tone de furaje. Pe lîngă faptul că acestei acțiuni nu i s-a dat importanța cuvenită, din care cauză s-au însilozat doar 73.418 tone, o piedică în realizarea cantității planificate a constituit-o și lipsa de tocători mecanice. Cît de necesar era să se impulsioneze această acțiune se poate vedea din lipsurile mari de furaje concentrate și fibroase ce se constată în unele gospodării agricole colective. Bunăoară, raioanele Tulcea și Hîrșova au realizat doar 25 la sută din necesarul de concentrate și 50 la sută din cantitățile de furaje fibroase. În aceeași situație mai sînt și raioanele Băneasa, Babadag și altele.

Trebuie menționat că neasigurarea întregii cantități de furaje necesare animalelor se datorește și abuzurilor săvîrșite de unele organe agricole și de stat, care au schimbat destinația terenului arabil necesar producerii furajelor. De pildă, în raionul Fetești, cca. 4.500 ha destinate pentru producerea de furaje au fost cultivate cu cereale și orez. În raionul Hîrșova, cca. 1.100 ha au avut aceeași întrebuințare. Asemenea cazuri se mai pot întîlni și în raioanele Negru Vodă, Medgidia și altele.

Organele agricole și de stat locale așteaptă ca deficitul existent în baza furajeră să fie acoperit din fondul centralizat al statului, cu toate că fiecare unitate agricolă are suficiente resurse pentru completarea bazei furajere. Bunăoară, gospodăriile agricole colective dispun în prezent de mari cantități de coceni ce pot fi însilozați. De asemenea, fiecare gospodărie agricolă colectivă poate să însilozeze resturile de la grădinile de zarzavat, precum și frunzele de sfeclă furajeră.

Timpul este destul de înaintat. Se impune ca organele de stat și agricole din regiunea Constanța să ia de urgență măsuri atît pentru terminarea construcțiilor începute, cît și pentru amenajarea și repararea celor existente, folosindu-se pentru aceasta din plin toate resursele locale de care dispun. Trebuie să se dea o atenție deosebită extinderii sistemului de construcții stufarc, care s-a dovedit a fi economic și avantajos. Tot astfel, este necesar a se extinde metoda fabricării țiglei din ciment pe plan local etc. Organele agricole și de stat au datoria să îndrume pe colectiviști să toace paiele, să le saramureze și să însilozeze cît mai mari cantități de coceni, pentru completarea bazei furajere. Luîndu-se aceste măsuri, animalele din gospodăriile agricole colective vor putea să aibă adăposturi și hrană suficientă pe tot timpul iernii.

GH. ROȘU și T. BILBIIE

Mai e timp?

Am fost zilele trecute prin raionul Măcin din regiunea Galați. Norii plumburii acopereau cerul, atingînd parcă apele tulburi ale Dunării. Pe la prînz, a început chiar să plouă, cu picuri mărunți și reci. În dreptul comunei Carcaliu, privirea mi s-a oprit asupra unor mari întinderi de teren, de pe care porumbul încă nu fusese ridicat. Mai departe, alte suprafețe întinse, nearate...

— S-a stricat vremea și nici n-au început cu strînsul porumbului. Cînd or mai face oare arăturile și însămînțările de toamnă? mi se adresă colectivistul Niculae Vițulescu din comuna Mircea Vodă, care avea același drum cu mine.

— La noi a fost zor mare, nu glumă. Însămînțările sînt gata, iar pentru însămînțările de primăvară, mai avem doar puțin și terminăm arăturile adînci.

Am aflat mai tîrziu că și în comunele Cerna, Dorobanțu, Pecineaga și Coiumpunar, Dragalina, Garvăn, Horia și Traian, însămînțările de toamnă au fost terminate încă de la 25 octombrie. Situația generală este însă îngrijorătoare. Nu numai că mai sînt încă 5.000 ha de însămînțat, dar pe 2.000 ha nici nu s-au executat arăturile. Și cînd se va reuși să se mai are și cele 26.313 ha pentru însămînțările de primăvară, dacă pînă acum au fost arate abia 450 de hectare?

În comuna Mircea Vodă, s-a ținut o consfătuire cu locuitorii, care a avut ca urmare mobilizarea țăranilor muncitori în vederea intensificării ritmului lucrărilor agricole. Asemenea consfătuiri s-ar fi putut organiza și în alte comune, dacă la secția agricolă raională tov. ing. Boris Coșciug ar fi luat măsuri din vreme. Dar acolo situația e privită cu mult optimism, părerea generală fiind că „mai e timp". Cît de greșită este o astfel de părere se vede din situațiile diferitelor comune. În comuna Turcoaia, de exemplu, din cele 1.093 hectare planificate, pînă la 1 noiembrie nu fuseseră însămînțate decît jumătate. „Mai e timp", pare să spună tov. Leonte Ivanciu, președintele sfatului popular din această comună, Toni Constantin, secretarul sfatului, și îndeosebi tehniciana agronom Ana Silvestru, care pot fi găsiți mai toată ziua stînd liniștiți la sediul sfatului. Mai e de mirare atunci că nu s-a făcut schimbul de semințe sau că la G.A.C. „Oțelul Roșu", la data de 31 octombrie cocenii de porumb încă nu erau ridicați de pe tarlaua care trebuia însămînțată cu grîu?

Cam aceleași constatări se pot face și în comunele Pecineaga, Carcaliu și Hamcîarca, unde procentul de însămînțări era la 31 octombrie în jurul lui 50 la sută.

Cum rămîne atunci cu importanța respectării epocii optime?

În raion există și două S.M.T.-uri, în comunele Horia și Greci. S.M.T. Horia are 47 de tractoare, dar 12 sînt defecte și nu lucrează. Un tractor al acestui S.M.T. se află în comuna Ostrovu, neputîndu-se lucra cu el din cauza lipsei pieselor de schimb, iar în comuna Cîrjelari, din 5 tractoare, în unele zile n-a funcționat decît unul.

Este posibil ca de unele lipsuri să fie răspunzător și centrul mecanic Tulcea, unde calitatea lucrărilor nu se bucură de prea mare cinste. Dar conducerea S.M.T.-ului (director Florea Dragu și mecanic șef Teodor Stancu) s-a dovedit oare destul de bună organizatoare? M-a cuprins mirarea, cînd, aflîndu-mă la brigada din comuna Cîrjelari, brigadă condusă de tov. Gh. Chiru, atelierul mobil a trecut pe acolo și a aruncat din mers cîteva piese de schimb, continuîndu-și goana mai departe. Și totuși, în ciuda greutăților, la S.M.T. Horia sînt mulți muncitori care lucrează cu tragere de inimă, așa cum sînt cei din brigăzile a 9-a și a 11-a.

Și mai slab își respectă obligațiile contractuale S.M.T. Greci. De exemplu, la gospodăria colectivă din comuna Rachelu, unde terenurile repartizate pentru însămînțările de toamnă fuseseră eliberate din timp și sămînța pregătită, S.M.T.-ul n-a trimis nici un tractor. În schimb, mai multe tractoare ale acestei stațiuni au fost repartizate în... regiunea Constanța. Dacă mai adăugăm că și aici un mare număr de tractoare sînt defecte, că se fac numeroase deplasări în gol etc., ne putem da lesne seama de ce în prezent S.M.T. Greci este codaș pe regiunea Galați în ce privește îndeplinirea planului de lucrări.

Au mai rămas numai puține zile bune de lucru din această campanie. Nu mai este timp de așteptat. Operativitate, iată ce se cere tovarășilor de la secția agricolă a raionului Măcin, precum și conducerilor celor două S.M.T.-uri. Trebuie lucrat în așa fel, încît, cu toate greutățile existente — care de altfel se cunosc — să se mobilizeze toate forțele de lucru, pentru ca în special însămînțările să fie terminate urgent, urmînd ca în tot timpul favorabil care mai rămîne să se execute pe suprafețe cît mai mari arături adînci pentru însămînțările de primăvară.

ION DRINCU

Pe drumul luminosului Octombrie!

Invățăminte prețioase

Din Republica Socialistă Ucraineană pînă la îndepărtatul Vladivostok, din Altai pînă în Kazahstan, pe întinsele ogoare colhoznice și sovhoznice, lucrează sute de mii de tractoare de diferite tipuri, pluguri simple, reversibile, semănători și mașini de recoltat tractate și autopropulsate.

Printre noile realizări ale tehnicii sovietice, aș vrea să amintesc despre plugurile tractate cu trei brazde, realizate de uzinele „Octombrie Roșu", care execută arătura în mai multe etaje. Prin executarea unei astfel de arături, straturile de pămînt revin la poziția inițială abia după patru ani, ceea ce face ca structura solului să se păstreze. Sînt folosite brăzdare și cormane de fontă cenușie cu un strat de fontă albă, turnat pe suprafețele active ale acestora. Calitatea și durabilitatea lor este egală cu a celor executate din oțeluri superioare, iar prețul de cost se reduce de 3—5 ori. De asemenea, trebuie menționat plugul-cultivator tractat P.K.B.-1,8, care face posibilă mecanizarea lucrărilor de îngropat, dezgropat și prășit la vița de vie. Prin utilizarea acestei mașini-unelte, se scutesc 92 la sută din brațele de muncă folosite anterior pentru aceleași lucrări.

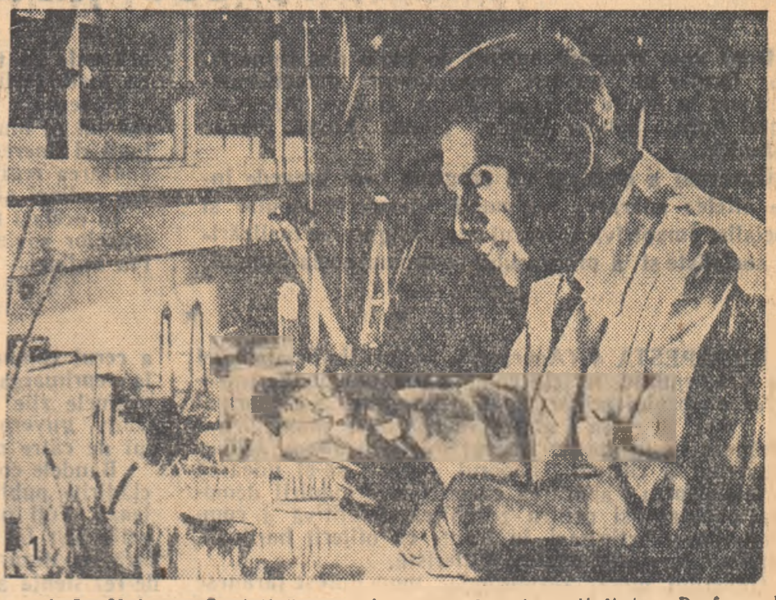
Intors în țară, am căutat să aplic pe cît posibil, în raport cu condițiile de la noi, învățămintele prețioase dobîndite în U.R.S.S. Pentru o exploatare rațională a parcului de mașini și tractoare, am făcut agregate simple și complexe, ca, de exemplu: cultivator K.U.T.-21, semănătoare I. A. R.-511 și grapa simplă cu colții în sus. Am făcut un agregat din mai multe semănători trase de un tractor. La semănat, am întrebuințat metoda jalonării terenului, împărțind tarlalele în rînduri drepte cu sfoara de la un capăt la altul.

La prășitul porumbului, am întrebuințat tractoarele U.T.Z.-7 cu cultivatorul suspendat K.O.N.-2,3 și tractorul U. T. Z.—U.T.O.S., cu cultivatorul suspendat K.P.N.-4,2. La recoltatul cerealelor păioase am întrebuințat metoda graficului plan: după anumite ore de lucru, la fiecare mașină în parte calculam dacă norma plan fixată pentru unitatea de timp a fost îndeplinită. In acest fel, puteam ține o evidență permanentă a realizărilor de la brigăzi și puteam interveni acolo unde se iveau lipsuri.

In sectorul zootehnic, am căutat, împreună cu ceilalți tehnicieni din gospodărie, să mecanizăm procesele de însilozare a știuleților de porumb, tocarea sfeclei furajere pentru hrana animalelor și extragerea smîntînei din lapte. Toate operațiile de mecanizare din sectorul zootehnic al gospodăriei noastre sînt executate numai cu mașini trimise de marea noastră prietenă din răsărit, pentru a ne ajuta să creăm și să dezvoltăm o agricultură puternică în țara noastră.

Ing. mecanic MARIN VELEA
G.A.S. „I. L. Caragiale, secția mecanică Săftica, raionul Snagov

- In Rusia țaristă, din cele 367 milioane de hectare de terenuri agricole, peste 150 de milioane aparțineau familiei țarului, moșierilor și mînăstirilor, iar în mîinile chiaburilor se aflau peste 80 de milioane de hectare. In schimb țăranii săraci și mijlocași stăpîneau circa 135 milioane de hectare de pămînt agricol. In urma Marii Revoluții Socialiste din Octombrie și a instaurării orînduirii colhoznice, țărănimea colhoznică avea în folosință încă în 1937 peste 370 milioane de hectare de pămînt agricol, adică aproape de trei ori mai mult decît înainte.
- In anul 1955, baza tehnico-materială a agriculturii Uniunii Sovietice a fost înzestrată cu 218.000 tractoare (socotite în tractoare de cîte 15 C.P.), 112.000 de autocamioane, 46.000 de combine cerealiere și multe alte mașini. In anii 1956—1960, se vor livra agriculturii aproximativ 1.650.000 de tractoare (calculate în tractoare convenționale de 15 C.P.), dintre care 680 de mii de tractoare fizice pentru culturi prășitoare, 560 de mii de combine cerealiere și combine pentru recoltarea prin alegere a culturilor cerealiere etc.
- Uniunea Sovietică dispune în prezent de un număr de peste 5.500.000 de specialiști. In cel de al 6-lea cincinal, va crește mult numărul specialiștilor pregătiți în institutiile de învățămînt superior și mediu. Se prevede pregătirea a încă 4.000.000 de specialiști, adică aproape tot atîția cîți au fost pregătiți în cursul ultimelor două cincinale.
- Oamenii muncii din agricultura Uniunii Sovietice desfășoară lupta pentru realizarea sarcinilor prevăzute în Directivele celui de al XX-lea Congres al P.C.U.S. nu numai prin dezvoltarea producției la unitatea de suprafață a creșterii productivității muncii, ci și prin extinderea suprafețelor agricole. In ultimii doi ani, s-au arat pe pămînturi virgine și înțelenite 30 de milioane de hectare. Suprafața totală însămînțată în anul 1956 în U.R.S.S. este de peste 194 de milioane de hectare.
- In anul 1960 se vor produce în Uniunea Sovietică aproximativ 53 milioane de tone de fontă, adică de 3,6 ori mai mult decît în 1940; 68.300.000 de tone de oțel, adcă 3,7 ori mai mult decît în 1940; 52.700.000 de tone de laminate, adică de 4 ori mai mult decît în 1940.

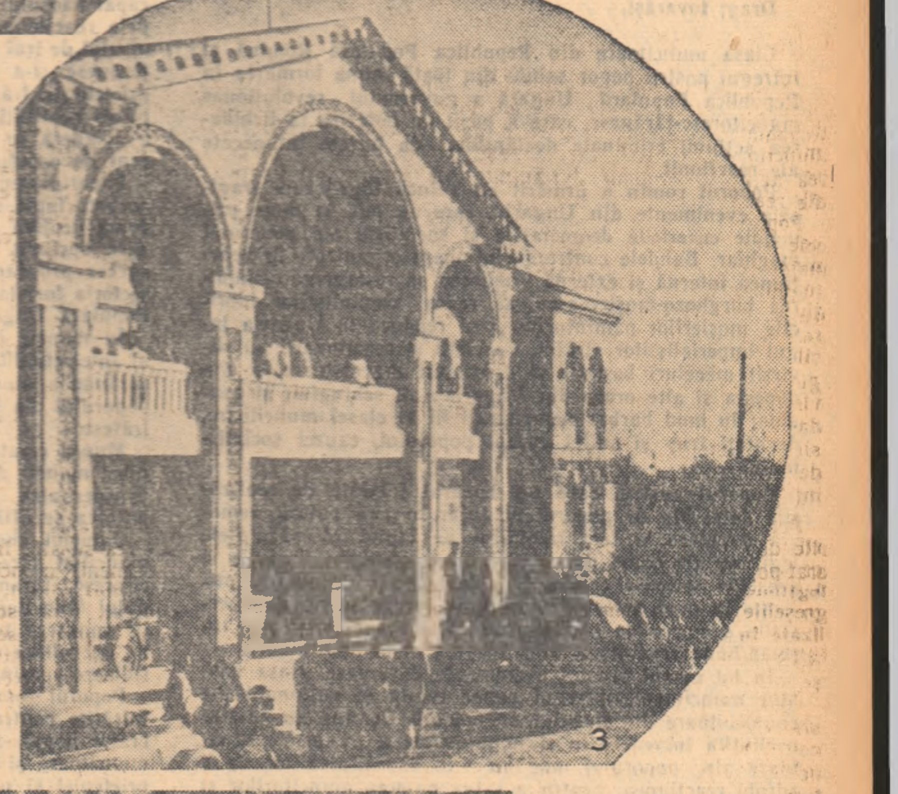

1. In Uniunea Sovietică, energia atomică, marea descoperire a secolului nostru, este folosită cu succes în scopuri pașnice în diferite ramuri de activitate. Profesorul H.M. Kuzin, directorul Institutului de fizică biologică al Academiei de Științe a U.R.S.S., folosind metoda atomilor marcați, a interpretat în mod inedit problemele de alimentare a plantelor cu carbon.

2. Și în sectorul zootehnic, crescătorii și îngrijitorii de animale se bucură de cuceririle științei și tehnicii. Iată în grajdul complet mecanizat al sovhozului „Ostradnoe", regiunea Moscova, cum se face spălarea vacilor.

3. In anii de după revoluția din Octombrie, viața culturală din satele Uniunii Sovietice a cunoscut un avînt fără precedent. In fotografia noastră, clubul colhozului „Comuna din Paris", din R. S. S. Armenia.

Știința în slujba agriculturii

C. Rafailă
candidat în științe agricole, șef de sector la Institutul de cercetări agronomice al Academiei R.P.R.

Ca mulți alți tovarăși din institutul în care lucrez, am avut posibilitatea să studiez în Uniunea Sovietică și să cunosc îndeaproape unele aspecte privind contribuția științei sovietice la dezvoltarea agriculturii în U.R.S.S.

Am avut prilejul să urmăresc uriașa luptă ce se dă astăzi pe cîmpurile colhoznice și în sovhozuri pentru crearea de plante noi, mai productive, mai rezistente la boli și dăunători, superioare din punct de vedere calitativ.

Crearea de forme rezistente și chiar imune față de boli și dăunători, obținerea unei game mai complete de substanțe chimice insecto-fungicide, fabricarea unei aparaturi moderne pentru stropit și prăfuit și mai ales folosirea aviației pentru protecția plantelor au înlăturat definitiv din agricultura Uniunii Sovietice pericolul invaziei unor dăunători, ca, de exemplu, lăcustele, care făceau ravagii, pustiind ogoarele unor regiuni întregi. Paraziții periculoși — cum era mălura grîului, care aducea pagube însemnate — pot fi considerați astăzi lichidați. Studiul cerințelor organismului vegetal se face tot mai complex și cu metode mereu mai perfecționate. Chimistul, selecționatorul, constructorul de mașini și mecanizatorul, sînt elemente care nu mai pot lipsi din colectivele de cercetare. Astfel, diferite sisteme de aplicare a îngrășămintelor, metoda semănatului în pătrat la diferite plante, metoda producerii de răsaduri în ghivece nutritive etc. cer participarea întregii game de specialități amintite.

A căpătat o mare extindere cercetarea cu ajutorul izotopilor radioactivi în toate domeniile științifice, inclusiv în agricultură.

Metoda izotopilor radioactivi și a folosirii surselor radioactive va putea permite o largă studiere a rolului microelementelor și vitaminelor în viața plantelor și a animalelor, ca putea fi folosită de asemenea la zdruncinarea ereditații organismelor, creînd material necesar pentru selecție și ameliorare.

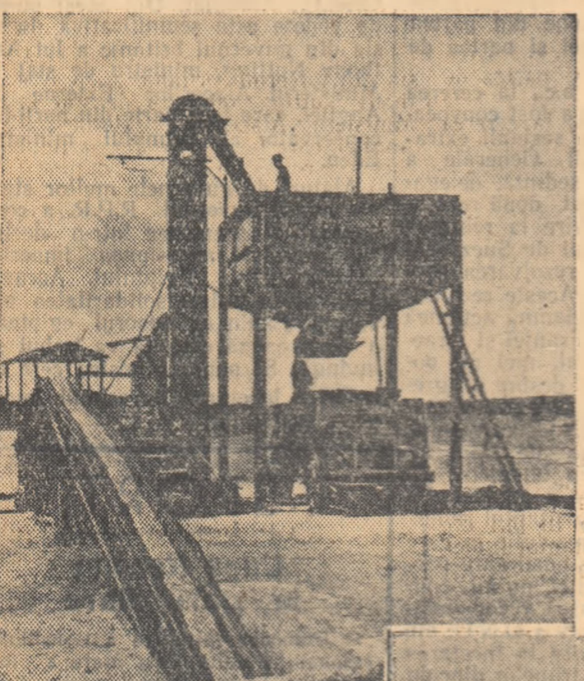
In studiul solului, izotopii ușurează cercetarea proceselor chimice și biologice ce au loc, iar cunoașterea acestora va da posibilitatea găsirii de metode pentru dirijarea lor în scopul nostru.

Atomii marcați deschid largi perspective în studierea microorganismelor folositoare și a celor dăunătoare plantelor de cultură, aceasta prin posibilitatea de studiere a metabolismului lor și prin folosirea acțiunii sterilizante a surselor de radiații. S-au făcut studii asupra modului de acțiune a insecto-fungicidelor folosite împotriva dăunătorilor plantelor și de asemenea s-a studiat durata de toxicitate a diferitelor substanțe chimice cu care se stropesc plantele. Cercetările acestea au dat posibilitatea de a se cunoaște eficacitatea pentru dăunători și gradul de toxicitate a substanțelor rămase în părțile de plantă consumată de om.

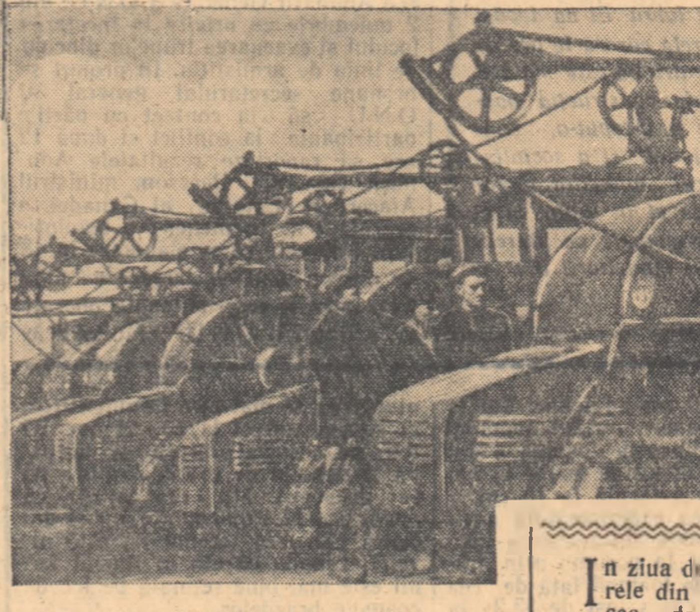
Cunoștințele dobîndite în marea țară prietenă din răsărit m-au ajutat mult în dobîndirea unor rezultate importante în cercetările ce le-am întreprins privitor la „Influența tratamentelor complexe asupra semințelor de grîu pentru mărirea rezistenței plantelor față de boli". Astfel, am stabilit că prin tratamente combinate cu fungicide, insecticide și microelemente (bor, mangan, zinc și altele), s-a putut mări simțitor rezistența plantelor de grîu față de mălură, față de rugina brună, viermele sîrmă și altele și s-a obținut un spor de recoltă care a ajuns pînă la 30 la sută și chiar mai mult.

Desigur că ar mai fi multe lucruri de spus și despre alte realizări ale științei sovietice, pe care noi, cercetătorii romîni, le-am folosit pentru desăvîrșirea experiențelor noastre pentru a sprijini dezvoltarea agriculturii. Aș vrea doar să mai pomenesc — pentru că spațiul nu-mi permite mai mult — despre impresiile puternice ce le-am cules în urma vizitei făcute la Institutul Unional de microbiologie, unde, sub conducerea eminentului cercetător Nikolai Makovovici Pidopliciko, se făceau cercetări numeroase pentru găsirea de antibiotice din microflora solului și în special din rizosfera plantelor. Colectivul acesta avea deja la acea dată un antibiotic foarte activ, „microcid", care, în afară de o acțiune favorabilă în vindecarea rănilor externe la oameni și animale, manifesta efect sterilizant asupra unor bacterii care produc boli la plante. Acestea sînt doar cîteva din experiențele și realizările științei sovietice care sînt cunoscute în țara noastră.

Cu prilejul marii sărbători a poporului sovietic, zi scumpă în aceeași măsură și poporului romîn și tuturor oamenilor iubitori de pace de pretutindeni, gîndurile mele se îndreaptă cu recunoștință către oamenii sovietici care și-au închinat viața muncii de cercetare, pentru că munca lor a constituit permanent un sprijin și un imbold pentru toți cercetătorii din țara noastră, antrenați în măreața operă de construire a socialismului.

Energia electrică a diferitelor hidrocentrale, care este în continuă creștere în U.R.S.S., pune în mișcare sute de combine și tractoare electrice.

In colhozurile și sovhozurile din Uniunea Sovietică, mașina înlocuiește tot mai mult munca omului. Pe aria mecanizată a colhozului „Hrușciov", regiunea Stalino, din R. S. S. Ucraina, ca și în multe alte colhozuri, toate muncile pentru uscarea și încărcarea grîului sînt mecanizate.

4. Bunăstarea s-a statornicit temeinic în casele colhoznicilor din U.R.S.S. Numeroși sînt colhoznicii care au mașini și autoturisme proprii, care au în casele lor aparate de televiziune și confort modern.

Iată colhoznicul Nicolai Grincenko din satul Trebuhov, R.S.S. Ucraina, împreună cu familia sa, în timpul unei emisiuni de televiziune.

AM VĂZUT CUM TRĂIESC COLHOZNICII

Vor trece anii, voi fi poate bătrîn și gîrbov, dar voi continua să povestesc nepoților despre prima mea întîlnire cu colhozul și cu colhoznicii. S-a petrecut nu de mult, în vara acestui an. Am vizitat împreună cu o delegație de oameni ai muncii din agricultura țării noastre colhozul „Vladimir Ilici Lenin" din localitatea Gorki, nu departe de Moscova. Este o gospodărie mare, milionară, unde se cresc multe animale și se produc multe legume și fructe. Erau mîndri colhoznicii de averea lor. Ia gîndiți-vă, nu-i ușor lucru să crești peste 1.400 de porci, cîteva sute de vaci de lapte, dintre care 178 de vaci din rasa „Kostroma", care dau anual peste 5.500 litri de lapte etc. Iar în gospodărie, o curățenie... lună, nu altceva.

Am văzut în colhozul „V. I. Lenin" multe lucruri despre care s-ar putea povesti: și lanurile de cartofi de la care anul trecut s-au dobîndit peste 20.000 kg de cartofi la hectar, și silozurile uriașe pentru furaje, și porumbul prin care se pierdea calul cu călăreț și care, după evaluările făcute, trebuia să dea cam 4.800 kg de boabe la hectar etc.

Dar nu numai despre ele vreau să vorbesc, ci și despre belșugul pe care aceste recolte sporite îl revarsă în casele colhoznicilor.

Am poposit cîteva ceasuri în casa locuită de colhoznicul Buiakov și de sora lui Marusia, o femeie în vîrstă, văduvă. In cîteva minute, masa s-a umplut de bunătăți. Gazdele, ca adevărate gazde, ne îmbiau să ospătăm. Era plăcut în casă la Buiakov. Mobila nouă „Riga" sclipea de curățenie. Aparatul de radio-televiziune cînta încet. Ferestrele erau larg deschise și înăuntru pătrundea un miros plăcut de trandafiri. Nu i-am spus colhoznicului că vreau anume să văd cum trăiește. Dar luam aminte la fiecare amănunt. Și la șifonierul plin cu haine noi-nouțe, și la bicicleta pe care și-o adăpostise într-un antreiaș, și la aragazul cu cuptor, la care gătea. După ce am terminat de ospătat, i-am vizitat întreaga gospodărie. Colhoznicul avea vacă cu lapte, două scroafe de prăsilă, păsări, iepuri de casă etc.

Și să nu credeți că l-am ales anume pe Buiakov ca pe unul ce-i mai cu stare printre colhoznici. Nu. Și la Gorki, și în cealaltă localitate pe care am vizitat-o a doua zi, Marfino, colhoznicii trăiesc la fel de bine ca și prietenii mei Buiakov și Marusia.

Intors la mine în sat, am povestit celorlalți colectiviști cele văzute. Și la noi sînt realizări frumoase, cu care ne mîndrim. Așa, de exemplu, din valorificarea legumelor obținute, a orezului și ricinului am încasat anul acesta 150.000 lei, fapt care ne va permite să dăm cu cîțiva lei mai mult pentru fiecare zi-muncă. Și la noi în gospodărie sînt colectiviști, ca Ion Călin, Marin Bîțineanu, Ileana Sava și alții, care și-au făcut case noi, și-au cumpărat mobilă, biciclete, mașini de cusut, și-au trimis copiii la școli înalte, în orașe.

Insă, fără îndoială că putem obține producții și mai mari, pentru a ne spori veniturile. Experiența colhoznicilor din Uniunea Sovietică ne va ajuta să ne ridicăm și mai mult nivelul de trai. Căci totdeauna e bine să înveți de la oameni pricepuți și cu experiență.

TUDOR I. ICHIM
brigadier la G.A.C. „Olga Bancic", comuna Coșerei, raionul Urziceni

Agricultura Uniunii Sovietice la a 39-a aniversare a Marelui Octombrie

A. Sirotin
redactor șef al ziarului „Selskoe Hozeaistvo"

In ziua de 7 Noiembrie, popoarele din U.R.S.S. sărbătoresc cea de a 39-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Oamenii sovietici întîmpină această zi cu noi realizări îmbucurătoare în numeroase sectoare ale construcției comunismului.

Care sînt aceste realizări ? Cum se îndeplinește cel de al șaselea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale în U.R.S.S., trasat de Congresul al XX-lea al P.C.U.S.? Ce succese s-au înregistrat în lunile ce s-au scurs de la începerea primului an al noului cincinal ? Luîndu-ne după un vechi proverb rusesc, care spune că „nu poți cuprinde necuprinsul", ne vom opri numai asupra unui singur sector, foarte important, al economiei naționale a U.R.S.S. — agricultura. Pentru a înțelege mai bine situația de astăzi, trebuie însă să aruncăm o privire și în trecut.

Acum trei ani, în septembrie 1953, Plenara C.C. al P.C.U.S., analizînd amănunțit și în mod real situația agriculturii, a subliniat rămînerea în urmă a unor ramuri și îndeosebi producția cerealieră și creșterea animalelor. In hotărîrea Plenarei și în directivele ulterioare ale partidului și guvernului au fost indicate măsurile pentru o puternică dezvoltare a agriculturii.

Au trecut trei ani. In acest timp s-au schimbat foarte multe lucruri. Așa, de pildă, suprafețele însămînțate în U.R.S.S. au crescut în decurs de 3 ani cu 37.000.000 ha. Aceasta este o suprafață foarte mare. Ea întrece cu mult suprafața de terenuri cultivate în Anglia și Franța, luate la un loc. Suprafața totală însămînțată în U.R.S.S. a depășit, în anul 1956, 194 milioane ha.

Succese deosebit de importante s-au obținut în U.R.S.S. în domeniul dezvoltării producției de cereale. Dacă acestea au fost suficiente pentru alimentarea populației, nu au ajuns însă pentru hrănirea animalelor. Aceasta a frînat dezvoltarea creșterii animalelor. De aceea, dezvoltarea economiei cerealiere a devenit sarcina principală a poporului sovietic. In acest sens, existau posibilități uriașe: în regiunile de est ale țării, mai ales în Siberia și Kazahstan, existau întinderi imense de pămînturi înțelenite și virgine. Ele trebuiau valorificate. Incă în anul 1954, în aceste regiuni au fost arate 17,6 milioane de hectare, pe care au luat ființă sute de noi sovhozuri înzestrate cu o tehnică bogată.

Acum 2 ani, la 17 august 1954, C.C. al P.C.U.S. și Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. au adoptat hotărîrea „Cu privire la valorificarea permanentă a terenurilor virgine și înțelenite pentru sporirea producției de cereale". S-a trasat sarcina ca încă în anul 1956 suprafața totală a pămînturilor valorificate să ajungă la 28-30 milioane de hectare. Ofensiva asupra pămînturilor înțelenite a început cu forțe sporite.

Care a fost rezultatul? In anul 1956, pămînturile desțelenite — peste 30 milioane de hectare — au fost însămînțate cu culturi agricole, îndeosebi cu grîu, obținîndu-se o recoltă frumoasă.

Ce a adus Țării Sovietice acest lucru ? Pînă nu de mult, Kazahstanul dădea statului în total 70-100 de milioane de puduri de cereale anual. In prezent, însă, colhozurile și sovhozurile din Kazahstan au predat statului peste un miliard de puduri.

Ținutul Altai, înainte de începerea campaniei de valorificare a pămînturilor înțelenite, livra statului 50-60 milioane de puduri de cereale anual, iar anul acesta 280 milioane de puduri de cereale, adică de cîteva ori mai mult. In total, din întreaga R.S.F.S.R., statul a primit din partea colhozurilor și sovhozurilor 2.400.000.000 de puduri de cereale.

Patria a apreciat cum se cuvine minunata muncă a cuceritorilor de pămînturi înțelenite. Pentru rezultatele remarcabile obținute în opera de valorificare a pămînturilor înțelenite și virgine, de creare a unei noi și puternice baze cerealiere, de sporire însemnată a producției de cereale și de îndeplinire cu succes a obligațiilor cu privire la livrarea de cereale statului, R.S.S. Kazahă, precum și ținuturile Altai și Krasnoiarsk, regiunile Omsk, Novosibirsk, Celiabinsk, Cikalov și Saratov au fost decorate cu „Ordinul Lenin".

Articol scris special pentru „Agricultura Nouă"

Suprafața însămînțată cu sfeclă de zahăr a sporit în decurs de 3 ani cu 450.000 ha, dintre care 260 de mii numai în 1956. Creșterea constantă a culturii de sfeclă a permis să se prevadă sporirea producției de zahăr în U.R.S.S., de la 3,4 milioane de tone în anul 1955, la 6,5 milioane de tone în 1960, iar în producția anuală de zahăr pe cap de locuitor, de la 17 kg, la 30 kg.

In acest an, în U.R.S.S. s-au mărit suprafețele cultivate cu in pentru fuior. In ultimii ani, statul a majorat prețurile de colectare a fibrelor și semințelor de in, făcînd ca această cultură să devină foarte rentabilă pentru colhoznici. In primăvara anului 1956 s-au extins de asemenea suprafețele însămînțate cu legume, cartofi și floarea-soarelui.

Suprafețele însămînțate cu bumbac s-au redus întrucîtva. Cum se explică aceasta ? Acum cîtva timp, bumbacul a fost introdus în regiunile neirigate din sudul Ucrainei și Caucazului de nord, unde nu a dat recolte bune. S-a văzut că această măsură nu a fost justificată din punct de vedere economic. Acum, cînd colhozurile au dreptul să-și planifice singure suprafețele de însămînțat, colhozurile dintr-o serie de regiuni au redus suprafețele destinate culturii de bumbac, înlocuindu-le cu culturi mai avantajoase. Cu toate acestea, în anul 1956, producția globală de bumbac din U.R.S.S. va fi mai mare decît cea din anul trecut. Datorită creșterii generale a nivelului de lucrare a pămîntului și a intensificării mecanizării, în vechile regiuni de cultivare a bumbacului producția de bumbac la hectar crește an de an. Așa, de pildă, în Tadjikistan, în anul 1955, s-au strîns în medie peste 25 de chintale de bumbac brut la hectar.

In viitorul apropiat, cultura bumbacului în U.R.S.S. va spori simțitor. Guvernul a adoptat un grandios plan în curs de realizare privitor la irigarea și valorificarea pămînturilor înțelenite din Stepa Flămîndă, în vederea cultivării lor cu bumbac. Țăranii din aceste locuri visau să irige Stepa Flămîndă. Intr-o legendă veche se vorbește despre eroul Farhad, care arunca pietre în rîu pentru a îndrepta apele sale spre stepa secetoasă. In timpul emirilor din Buhara și al guvernatorilor țariști s-au făcut unele încercări de irigare cu ajutorul săpăligii și al lopeții, exploatîndu-se crunt forța de muncă gratuită a uzbecilor, tadjicilor, kazahilor și kirghizilor. Toate au fost fără nici un rezultat. Apele rîului Sîr-Daria se îndreptau fără folos spre Marea Caspică.

Ceea ce înainte a fost un vis, în timpul puterii sovietice a devenit o realitate. In anii 1943-1948, pe rîul Sîr-Daria s-a construit un mare baraj, care poartă numele eroului legendar Farhad.

In viitorii ani, aici se va construi un sistem de canale care vor permite să se irige în Stepa Flămîndă 300.000 ha de terenuri pentru a se obține de pe ele cel puțin 320—340.000 tone de bumbac anual.

Balanța cerealieră favorabilă și îndeosebi sporirea producției de porumb a și început să influențeze dezvoltarea creșterii animalelor. Producția de lapte în colhozuri a sporit cu mult față de anul precedent. Producția medie de lapte obținută pe fiecare cap de vacă furajată a crescut cu 337 kg. In acest timp, colhozurile din U.R.S.S. au produs cu 4.115.000 tone mai mult lapte față de anul economic trecut. In multe orașe din țară, cerințele pentru lapte, unt și alte produse lactate sînt asigurate aproape pe deplin. Sarcina este ca în viitorul cel mai apropiat toate centrele populate ale țării să fie bine aprovizionate cu lapte.

„Intr-un cuvînt — a spus nu de mult tov. N. S. Hrușciov — dacă socotim ce perspective avem în ce privește resursele alimentare, se poate spune că anul acesta este un an deosebit, remarcabil, care va bucura popoarele țării noastre".

Evenimente importante în Ungaria

Formarea guvernului revoluționar muncitoresc-țărănesc

După cum transmit posturi de radio din Ungaria, s-a format un guvern revoluționar muncitoresc-țărănesc în frunte cu Ianos Kadar, György Maroșan, Antal Apro, Sandor Ronay, Istvan Kossa, Ferenc Münnich.

Guvernul a elaborat un program care prevede între altele: apărarea regimului democrat-popular și socialist împotriva oricărui atac, asigurarea realizărilor socialiste și a progresului pe drumul socialismului, prietenie cu toate țările socialiste, colaborare pașnică cu toate țările, indiferent de orînduirea lor socială.

Guvernul revoluționar muncitoresc-țărănesc a chemat pe muncitori, pe țăranii muncitori, pe intelectuali și tineretul, pe ostași și ofițeri să lupte pentru apărarea regimului de democrație-populară, restabilirea ordinei și dezarmarea contrarevoluționarilor.

In același timp guvernul a cerut comandamentului trupelor sovietice din Ungaria să ajute la restabilirea ordinei.

* * *

BUDAPESTA 4 (Agerpres). — In dimineața zilei de 4 noiembrie, forțele complotului reacționar împotriva poporului ungar, au fost zdrobite. S-a format un nou guvern ungar revoluționar muncitoresc-țărănesc în frunte cu primul ministru János Kádár. Guvernul a chemat poporul ungar să-și unească forțele pentru apărarea cuceririlor orînduirii democrat-populare și pentru zdrobirea definitivă a complotiștilor reacționari, în frunte cu ofițerii horthiști, care au servit în armata hitleristă.

Guvernul ungar revoluționar muncitoresc-țărănesc a cerut comandamentului trupelor sovietice să ajute la reprimarea rebelilor care au fost sprijiniți în ultimele zile de cei rămași în guvernul lui Imre Nagy, guvern care s-a destrămat în urma părăsirii lui de către patrioții cinstiți din Ungaria.

Bandele contrarevoluționare care s-au cuibărit în clădirile publice sînt reprimate cu succes și capitulează. Toți patrioții cinstiți din Ungaria participă activ atît la Budapesta, cît și în alte centre din țară, la dezarmarea rebelilor, la lichidarea focarelor de rezistență ale grupurilor fasciste.

MESAJUL

Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, al guvernului Republicii Populare Romîne și al Prezidiului Marii Adunări Naționale a R. P. R. către guvernul revoluționar muncitoresc-țărănesc al Republicii Populare Ungare, către clasa muncitoare ungară, către întregul popor maghiar

Dragi tovarăși,

Clasa muncitoare din Republica Populară Romînă și întregul nostru popor salută din toată inima formarea în Republica Populară Ungară a guvernului revoluționar muncitoresc-țărănesc, care a pășit cu hotărîre la lichidarea acțiunii criminale dezlănțuite de forțele întunecate ale reacțiunii.

Poporul romîn a urmărit cu adîncă îngrijorare tragicele evenimente din Ungaria, care au pus în mare primejdie cuceririle democratice și socialiste ale poporului maghiar. Bandele contrarevoluționare organizate de reacțiunea internă și externă urmăreau să restaureze orînduirea burghezo-moșierească, să redea capitaliștilor fabricile, moșierilor pămînturile și să readucă în Ungaria jugul imperialiștilor străini. Fasciștii și reacționarii au săvîrșit măceluri bestiale și distrugeri îngrozitoare la Budapesta și alte orașe din Ungaria; au schingiuit și asasinat în mod barbar nenumărați fii ai clasei muncitoare, devotați trup și suflet cauzei poporului, cauzei socialismului.

Poporul nostru, care s-a bucurat frățește de realizările dobîndite de poporul maghiar în anii puterii democrat-populare, a fost îndurerat de faptul că năzuințele legitime ale oamenilor muncii de a îndrepta lipsurile și greșelile serioase comise în această perioadă au fost utilizate în mod perfid de reacțiune care abuzînd de libertățile democratice și fluturînd lozinci demagogice a înșelat buna credință a unei părți a oamenilor muncii.

In tot cursul acestor evenimente dureroase, clasa noastră muncitoare, întregul popor romîn și naționalitățile conlocuitoare din Republica Populară Romînă au păstrat neclintita încredere în clasa muncitoare, în forțele sănătoase ale poporului maghiar, în capacitatea lor de a zdrobi reacțiunea, pentru a salva puterea muncitorilor și țăranilor, libertatea și independența Ungariei populare.

Guvernul revoluționar muncitoresc-țărănesc nou format mobilizează întregul popor în frunte cu clasa muncitoare la lupta pentru a înfrînge reacțiunea internă, a respinge uneltirile cercurilor reacționare imperialiste din străinătate, a reda populației liniștea și siguranța, a pune capăt haosului și a lichida distrugerile provocate de bandele reacționare, a consolida economia țării și a ridica nivelul de trai al oamenilor muncii. Guvernul muncitoresc-țărănesc și-a exprimat hotărîrea de a strînge relațiile prietenești, frățești, cu toate țările socialiste, pe baza deplinei egalități și a neamestecului în treburile interne, de a colabora în pace și prietenie cu toate statele, indiferent de orînduirea lor socială.

Poporul romîn își exprimă simpatia sa fierbinte pentru această luptă dreaptă a poporului frate maghiar și încrederea deplină că guvernul revoluționar muncitoresc-țărănesc sprijinit de masele largi populare va înfăptui cu succes programul său înfățișat poporului și va asigura victoria forțelor democrației și socialismului în Republica Populară Ungară.

In numele clasei muncitoare, al țărănimii muncitoare, al intelectualității progresiste, asigurăm clasa muncitoare, țărănimea muncitoare și intelectualitatea atașată cauzei poporului din Ungaria de solidaritatea și sprijinul nostru frățesc.

Munca creatoare plină de abnegație patriotică a oamenilor muncii din Ungaria va asigura poporului maghiar prosperitatea și înflorirea, posibile numai atunci cînd puterea se află în mîinile celor ce muncesc.

Oamenii muncii din Republica Populară Romînă — muncitori, țărani, intelectuali legați de popor, tineret muncitoresc, țărănesc și studios, strîns uniți în jurul Partidului Muncitoresc Romîn și guvernului democrat-popular, își consacră toate forțele îndeplinirii programului măreț de dezvoltare economică și culturală a patriei noastre, de ridicare continuă a nivelului de trai al oamenilor muncii.

Poporul romîn și naționalitățile conlocuitoare muncesc înfrățite pentru întărirea continuă a regimului de democrație populară a cărui temelie este alianța între clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, pentru consolidarea prieteniei și unității popoarelor egale în drepturi ce fac parte din marea familie a țărilor socialiste în frunte cu Uniunea Sovietică.

Poporul nostru urează poporului maghiar izbîndă deplină în lupta pentru înfăptuirea mărețului țel comun al popoarelor noastre, construirea socialismului, pentru propășirea și fericirea poporului maghiar prieten.

In numele Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn,	In numele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne,	In numele Prezidiului Marii Adunări Naționale a R. P. R.
GH. GHEORGHIU-DEJ	CHIVU STOICA	Dr. PETRU GROZA

Poporul ungar înfrînge complotul contrarevoluționar

Prea devreme s-a bucurat reacțiunea internațională anunțînd cu trîmbițe și surle „victoria" contrarevoluției în Ungaria. Bucuria ei întemeiată pe crimele și bestialitățile făptuite, în aceste zile grele pentru poporul muncitor ungur, de nyilasiști și hortiști, de cei mai înrăiți dușmani ai democrației și socialismului, s-a spulberat.

Nu! Poporul muncitor ungur nu va admite reinstaurarea domniei capitaliștilor și moșierilor. Poporul muncitor care a cunoscut îndeajuns jugul asupririi capitalismului propriu și străin nu acceptă ca bunurile ce-i aparțin de drept, fabricile și pămîntul, să încapă din nou în mîinile celor ce l-au robit vreme de veacuri. Nedezmințind încrederea pe care i-au arătat-o muncitorimea din întreaga lume și prietenii săi sinceri din țările ce-și făuresc azi o viață nouă, poporul muncitor ungur a înfrînt dezorientarea semănată de dușmanii săi de moarte și-și unește forțele pentru a zdrobi contrarevoluția fascistă. In fruntea poporului ungar s-a ridicat din nou clasa muncitoare, aliată cu țărănimea muncitoare, condusă de guvernul revoluționar muncitoresc-țărănesc format din fii devotați cauzei luptei pentru independența, democrația și libertatea Ungariei.

Adevărații revoluționari maghiari, care luptă cu devotament pentru cauza poporului muncitor, cauza socialismului și alături de el muncitorii înaintați și largi mase populare, au înțeles că Naghy Imre nu poate și nu vrea să lupte pentru a zdrobi ofensiva reacțiunii contrarevoluționare. Prin acțiunile sale, guvernul Naghy a dat și mai mult frîu liber dezlănțuirii forțelor reacționare. In situația creată, fii devotați poporului au înțeles că pentru a putea face față primejdiei trebuie întreprinse măsuri urgente. Adevărații reprezentanți ai poporului muncitor în frunte cu Ianos Kadar au părăsit guvernul căzut sub influența reacțiunii și au organizat formarea guvernului revoluționar muncitoresc-țărănesc maghiar.

Guvernul revoluționar muncitoresc-țărănesc maghiar a preluat cu hotărîre conducerea luptelor duse de poporul muncitor împotriva bandelor contrarevoluționare și pentru restabilirea ordinei a cerut și ajutorul comandamentului trupelor sovietice din Ungaria. Guvernul revoluționar muncitoresc-țărănesc maghiar a adresat o proclamație către poporul maghiar în care-l cheamă să-și organizeze lupta pentru apărarea puterii democrat-populare, pentru restabilirea ordinei și reînceperea producției. Această proclamație expune și programul guvernului revoluționar muncitoresc-țărănesc. Acest program are ca obiective principale: asigurarea independenței și suveranității țării, apărarea orînduirii democrat-populare socialiste și a cuceririlor poporului pe drumul construcției socialismului, prietenie cu țările socialiste și colaborare pașnică cu toate țările indiferent de orînduirea lor socială, îmbunătățirea rapidă și simțitoare a nivelului de trai, asigurarea creșterii producției industriale și agricole, lichidarea birocratismului, asigurarea participării la conducerea întreprinderilor a muncitorilor pe baza democrației largi, lichidarea greșelilor făcute în domeniul cooperativizării agriculturii și alte măsuri menite să asigure dezvoltarea economică, politică și socială a statului democrat-popular maghiar.

După cum anunță știrile sosite din Ungaria clasa muncitoare și populația își unesc forțele și înfrîng și dezarmează bandele criminale fasciste. La Budapesta și în alte orașe ale Ungariei se restabilește ordinea. La Budapesta un grup infim de rebeli este înăbușit cu participarea activă a populației. Mulți oameni ai muncii din Ungaria care au fost prinși în lațul propagandei reacționare își dau acum seama de realitate. Fasciștii trimiși de reacțiune de peste hotare caută azil la unele ambasade ale țărilor occidentale s-au încearcă să fugă peste hotare. Posturile de radio transmit chemări lansate de diferite organizații de partid și consilii muncitorești care cheamă pe muncitori să contribuie la restabilirea ordinei și la preluarea lucrului. Se știe că muncitorii au înțeles să se opună contrarevoluției încetînd lucrul. De la 4 noiembrie și postul de radio Budapesta și-a reluat emisiunile normale.

Noul guvern a adresat secretarului general al Organizației Națiunilor Unite o scrisoare prin care-l anunță că se opune discutării așa-zisei probleme a Ungariei atît în Consiliul de Securitate cît și în Adunarea Generală, deoarece această problemă este de competența exclusivă a Republicii Populare Ungare. Se știe că puterile occidentale încearcă să creeze o diversiune pentru a abate atenția opiniei publice mondiale de la agresiunea împotriva Egiptului, ridicînd în fața O.N.U. pretenția de a lua măsuri privind Ungaria.

Poporul ungar, care și-a luat soarta în propriile sale mîini acum zece ani și mai bine, este în stare să-și rezolve problemele sale interne chiar dacă reacțiunii internaționale nu îi convine acest lucru. El va depăși momentele grele cărora le are de făcut față pentru că este hotărît să-și continuie construcția pașnică pe care a început-o, construcția vieții noi și a socialismului. Poporul muncitor ungar are alături de el în lupta sa eroică toate popoarele ce făuresc socialismul și muncitorii din întreaga lume.

Popoarele iubitoare de pace condamnă agresiunea imperialistă împotriva Egiptului

Popoarele lumii urmăresc cu multă îngrijorare situația gravă din Orientul Apropiat. Anglia și Franța, împreună cu unealta lor — Israelul — continuă agresiunea împotriva Egiptului. In timp ce forțele terestre israeliene înaintează dinspre răsărit în direcția Canalului de Suez, unități aeriene engleze și franceze efectuează atacuri aeriene sălbatice asupra orașelor egiptene. Numai în cursul bombardamentului efectuat asupra unei instalații radiofonice din satul Abu-Zabel de lîngă Cairo, au fost ucise peste 100 de persoane.

Poporul egiptean luptă cu eroism pentru apărarea independenței și a integrității teritoriale a patriei sale. In toate regiunile țării au fost formate unități ale armatei de eliberare și gărzi naționale, care alături de forțele armate sînt aruncate în luptă pentru apărarea zonei Canalului de Suez și a deltei Nilului. După cum anunță un comunicat egiptean, la 2 noiembrie, artileria de coastă și unități navale egiptene au respins o încercare a unităților navale engleze și franceze de a debarca trupe în apropierea portului Suez, și au scufundat o navă și un vas de transport britanic. In dimineața zilei de 2 noiembrie, Adunarea Generală extraordinară a Organizației Națiunilor Unite a aprobat cu 64 voturi contra 5 o rezoluție prin care cere trupelor agresoare să părăsească teritoriul egiptean și cheamă toate părțile să înceteze ostilitățile militare.

Sfidînd în mod deschis hotărîrea O.N.U. și voința de pace a popoarelor, guvernele Angliei și Franței continuă agresiunea lor împotriva Egiptului și extind operațiunile militare pe teritoriul egiptean. După cum comunică corespondentul din Cairo al agenției France Presse, s-a anunțat oficial că trupe anglo-franceze au debarcat pe teritoriul Egiptului. Acțiunile militare anglo-franceze au paralizat complet și pe un timp îndelungat navigația pe Canalul de Suez, pricinuind mari pagube materiale multor state. Comandamentul forțelor maritime militare ale Angliei și Franței a declarat închisă pentru navigația comercială anumite zone din partea de Est a Mediteranei și partea de Nord a Mării Roșii.

La 3 noiembrie a.c., la cererea guvernului egiptean a fost convocată o nouă ședință a sesiunii extraordinare a Adunării Generale a O.N.U. La această ședință, delegația S.U.A. a prezentat două rezoluții — una cu privire la reluarea navigației pe Canalul de Suez și a doua cu privire la rezolvarea problemei palestiniene. Aceste rezoluții nu numai că nu condamnă acțiunea agresivă a Angliei, Franței și Israelului, dar, în general, nici nu pomenesc vreun cuvînt despre o agresiune. Majoritatea delegațiilor statelor membre ale O.N.U. au respins aceste rezoluții, care de fapt încurajează agresiunea împotriva Egiptului. In numele a 19 țări din Africa și Asia, reprezentantul Indiei Lal, a prezentat o rezoluție în care se constată că unele părți care participă la acest conflict, nu au consimțit să îndeplinească recomandările Adunării Generale a O.N.U. din 2 noiembrie cu privire la încetarea focului și evacuarea trupelor dincolo de linia de armistițiu. In proiect se propune secretarului general al O.N.U. să ia contact cu părțile participante la conflict și după 12 ore să raporteze rezultatele Adunării Generale. Pearson, ministrul Afacerilor Externe al Canadei, a prezentat de asemenea o rezoluție prin care cere să se elaboreze în 48 de ore un plan de „creare a unor forțe armate internaționale operative sub egida O.N.U.". Multe delegații care au luat cuvîntul au subliniat că sprijină rezoluția Canadei cu condiția ca din trupele O.N.U. să nu facă parte unități militare ale Angliei, Franței și Israelului.

Adunarea Generală a O.N.U. a adoptat rezoluția propusă de grupul de țări arabe și asiatice cu 59 de voturi contra 5. U.R.S.S., țările cu democrație populară, majoritatea țărilor latino-americane și alte țări au votat pentru adoptarea acestei rezoluții. Astfel, majoritatea statelor membre ale O.N.U. a dovedit că este hotărîtă să participe la măsuri concrete pentru stăvilirea agresiunii anglo-franco-israeliene împotriva Egiptului. De asemenea, a fost adoptată și rezoluția Canadei.

Popoarele lumii iubitoare de pace condamnă cu multă indignare și mînie agresiunea anglo-franco-israeliană împotriva Egiptului. Statele arabe sînt în unanimitate alături de Egipt. Siria, Arabia Saudită, Iordania au decretat mobilizarea generală și au declarat că sînt gata să vină în ajutorul Egiptului. Irakul, Iranul, Pakistanul și Turcia, deși sînt aliate cu Anglia în cadrul pactului de la Bagdad, condamnă cu aceeași tărie agresiunea împotriva Egiptului. Zilele acestea s-a înrăutățit foarte mult relațiile Angliei cu India, Indonezia, Ceylonul și alte țări. Un viu răsunet a găsit pronunerea guvernului sovietic, ca țările Asiei și Africei participante la conferința de la Bandung, să se întîlnească în cel mai scurt timp pentru a lua o atitudine comună împotriva puterilor colonialiste agresoare.

Nu mai puțin semnificativă este și opoziția popoarelor din Anglia și Franța împotriva aventurii militare în care au fost tîrîte de guvernele lor. In Franța, socialiștii și comuniștii, participă împreună la toate manifestările antirăzboinice. In Anglia, partidul laburist desfășoară o acțiune hotărîtă împotriva politicii agresive a guvernului Eden. In Parlamentul britanic au avut loc incidente de o violență rar întîlnită. Unele cercuri influente din Marea Britanie se pronunță de asemenea pentru o politică mai prudentă în Orientul Apropiat. Din acest punct de vedere este semnificativă demisia din guvernul britanic a lui Anthony Nutting, ministru de stat la Ministerul Afacerilor Externe al Angliei, care face parte din partidul conservator al primului ministru Eden.

Alături de guvernele multor state ale lumii, guvernul R.P.R. a condamnat de asemenea într-o declarație specială agresiunea imperialistă împotriva Egiptului. Această declarație exprimă solidaritatea poporului romîn cu poporul egiptean a cărui cauză dreaptă va trebui să învingă. Si poporul nostru cere cu hotărîre încetarea agresiunii împotriva Egiptului.

SPORT

Cupa Recolta la Baia Mare

O frumoasă inițiativă a Consiliului regional Recolta Baia Mare a fost organizarea cu prilejul zilei de 7 Noiembrie a unor interesante competiții rezervate sportivilor din satele regiunii Baia Mare. Cupa Recolta a adunat la startul întrecerilor de tir, gimnastică, popice și tenis de masă sute de concurenți. Trebuie subliniată masiva participare a sportivilor din satele raioanelor Satu Mare, Carei, Sighet și Somcuta Mare. Cele mai bune performanțe au fost realizate de: echipa raionului Sighet la atletism, trăgătorii din raionul Carei, de jucătorii de popice din raionul Sighet care de altfel, au cîștigat și concursul de tenis de masă. Cele mai multe puncte le-au totalizat sportivii din raionul Sighet cărora — ca o binemeritată răsplată — le-a fost înmînată și Cupa Recolta.

Echipa de oină din comuna Dobra

In raionul Ilia multe sînt satele în care se desfășoară astăzi o rodnică activitate sportivă. Printre cele fruntașe se află comuna Dobra care și-a format cîteva echipe puternice pentru diferite discipline sportive. Primul loc în „clasamentul" popularității de care se bucură diferitele sporturi în această comună îl deține echipa de oină. Sătenii din comuna Dobra au de ce să fie mîndri cu echipa lor. Infiintată cu doar 3 ani în urmă, echipa de oină din Dobra s-a afirmat puternic de la o competiție la alta, cîștigînd numeroase întreceri pe raion și pe regiune în cadrul Spartachiadei. In ultima vreme însă, jucătorii de oină din comuna Dobra se plîng — și se pare că au dreptate — că nu mai primesc același sprijin din partea colectivului sportiv. Aceasta nu-i împiedică însă să se antreneze cu sîrguință în vederea viitoarelor activități competiționale în care sînt deciși să-și spună cuvîntul.

Rezultate normale la fotbal

Meciurile programate de etapa de 4 noiembrie a campionatului categoriei A de fotbal s-au terminat cu rezultate scontate. Echipa Progresul București a învins pe Dinamo Bacău cu 1—0, scăpînd astfel de retrogradare. Locomotiva București a dispus de Știința Cluj cu 3—0, iar Progresul Oradea a învins cu 2—0 pe Locomotiva Timișoara. Dinamo București a obținut un nou succes învingînd Flamura Roșie Arad cu 3—2.

La Orașul Stalin, echipa sovietică de fotbal Burevestnik din Chișinău și-a început turneul în țara noastră învingînd echipa locală Metalul Stegul Roșu cu 3—2.

De ce trebuie făcute arăturile adînci de toamnă

Cercetările efectuate de I.C.A.R. și practica gospodăriilor de stat, gospodăriilor colective și a țăranilor muncitori fruntași au dovedit că, în condițiile de climă și sol din țara noastră, este necesar ca arăturile de toamnă să se facă adînci.

In general, arături adînci se numesc acele arături care se fac la o adîncime mai mare de 18 cm; toate arăturile făcute la adîncime mai mică de 18 cm se numesc arături superficiale.

Prin arăturile adînci de toamnă se realizează următoarele avantaje:

SE MAREȘTE REZERVA DE APA DIN PĂMINT

In adevăr, cu cît stratul de pămînt răscolit de plug va fi mai gros, cu atît cantitatea de apă ce se va înmagazina va fi mai mare. Dacă în primăvară se iau măsuri urgente pentru păstrarea acestei ape în pămînt, plantele vor avea o cantitate mai mare de apă la îndemînă și în perioadele de uscăciune nu vor suferi de secetă. Rezervele de apă strînse în pămînturile arate adînc din toamnă se datoresc și faptului că arătura de toamnă rămîne negrăpată. In acest caz, coamele brazdelor constituie obstacole foarte bune pentru reținerea zăpezilor, care, prin topirea lor pe loc, măresc rezervele de apă din pămînt.

In anii secetoși, cum au fost anii 1951 și 1952, culturile de porumb din numeroase gospodării agricole colective și de stat care au făcut arături adînci de toamnă au dat producții de 1.200—1.500 kg de porumb boabe la ha, iar țăranii cu loturi individuale care au arat numai în primăvară au obținut 400—500 kg de porumb la ha.

SE ACUMULEAZA IN PAMINT CANTITĂȚI MAI MARI DE SUBSTANȚE HRANITOARE PENTRU PLANTE

Prin arătura adîncă făcută de vreme se afînează pămîntul și astfel aerul pătrunde cu mai multă ușurință în stratul lucrat. Acest aer ajută la transformarea substanțelor din pămînt care nu sînt ușor folosite de plante, în substanțe ușor folosite de ele (asimilabile). Se înțelege că, cu cît cantitatea de aer este mai mare, cu atît această transformare a substanțelor hrănitoare din pămînt va fi mai mare și se va face mai repede.

In afară de aceasta, în pămînt se mai găsesc o mulțime de viețăți mici, numite în știință microorganisme, care pentru a trăi și a se hrăni, au nevoie de aer. Dar, o dată cu hrănirea lor, ele mai prefac multe substanțe din pămînt în hrană bună și pentru plante, ajutînd astfel, indirect, la fabricarea hranei în cantitate mai mare. Cu cît va fi aer mai mult în pămînt, cu atît aceste viețuitoare se vor înmulți mai mult și vor preface pentru plante o cantitate mai mare de hrană. Intr-un pămînt îndesat fără aer, aceste viețuitoare sînt în număr foarte mic și se știe de oricine că în pămînturile neafînate plantele sufăr și nu dau producții mari.

ARATURILE ADINCI AJUTĂ LA DISTRUGEREA BURUIENILOR

Arătura adîncă completează dezmiriștirea. După ce răsar buruienile în urma dezmiriștirii, este bine să se facă îndată arătura adîncă. Prin adîncirea arăturii se distrug foarte multe buruieni răsărite și totodată se îngroapă în adîncime multe seminte de buruieni care nu au încolțit. Fiind băgate mai adînc în pămînt, o dată cu arătura, cele mai multe din aceste seminte nu mai pot ieși la suprafața pămîntului și pier sub stratul arat. Experiențele făcute la stațiunile experimentale ale Institutului de cercetări agronomice au arătat că, prin arăturile adînci de toamnă, se reduce numărul buruienilor cu 30—40 la sută.

SE PREGĂTEȘTE TERENUL FOARTE BINE IN VEDEREA INSAMINȚARILOR DE PRIMAVARA

Dacă arăturile de toamnă s-au făcut adînci și dacă s-au respectat regulile agrotehnice, în primăvară lucrările de pregătire a pămîntului în vederea semănatului se pot face mai repede, chiar din primele zile ale desprimăvărării. Acest lucru face ca apa strînsă în pămînt să nu se evapore repede și astfel plantele au la îndemînă o cantitate mai mare de umezeală.

Dacă pămîntul arat din toamnă se lucrează în primele zile de primăvară, însămînțarea se poate face și ea mai repede și în condiții agrotehnice mai bune.

Executarea în primăvară a arăturilor adînci duce la întîrzierea însămînțărilor, iar aceasta cauzează obținerea unor recolte scăzute. S-au văzut gospodării agricole care, făcînd însămînțările cu întîrziere, au obținut recolte cu aproape 50 la sută mai mici decît acele ce au însămînțat în epoca optimă.

In afară de aceasta, prin arăturile adînci de toamnă se face o mare economie de combustibil și forță de muncă.

Este bine de știut că nu se pot face arături adînci de toamnă pe orice fel de pămînt. Sînt unele pămînturi care au stratul arabil (stratul în care plantele au cea mai mare parte din rădăcini și în care se găsesc microorganismele și cea mai mare parte din substanțele hrănitoare pentru ele) foarte subțire, de numai 10—12 cm. Sub acest strat, pămîntul este „mort", adică nu are în el viețuitoare mici, folositoare pentru plante și nici substanțe hrănitoare. Dacă aceste terenuri se ară adînc, atunci stratul arabil se bagă la fund și se scoate la suprafață pămînt mort, care de multe ori conține chiar substanțe vătămătoare pentru plante.

Asemenea pămînturi se întîlnesc mai des în regiunile umede. S-au văzut cazuri cînd unele gospodării agricole nu au ținut seama de grosimea stratului arabil și au arat mai adînc decît grosimea lui. Acestea nu au obținut nici o recoltă, căci plantele au pierit.

In terenurile sărăturoase, de asemenea nu este bine a se face arături adînci, dacă sărurile vătămătoare pentru plante se găsesc mai la suprafața pămîntului. Dacă în aceste terenuri se ară mai adînc, sărurile se scot la suprafață și plantele nu pot trăi într-un pămînt cu prea multe săruri. Pentru ca și în aceste pămînturi să se formeze un strat arabil mai gros și astfel să se poată ara mai adînc, este bine ca adîncimea arăturii să crească treptat din an în an. In fiecare an arătura se va adînci numai cu 2—3 cm. Pînă se va mări grosimea stratului arabil prin acest mijloc, se recomandă ca toamna să se are în fața, dar în același timp pămîntul să se scormonească cu plugul de subsol pe 10—12 cm adîncime, fără a scoate pămînt la suprafață.

Pe terenurile în pantă, de asemenea toamna nu se va ara adînc, pentru ca pămîntul să nu fie spălat ușor de ape.

Experiențele au arătat că, peste tot și la mai toate culturile, arătura adîncă de toamnă aduce sporuri însemnate de recoltă. Astfel, la stațiunea experimentală agricolă Mărculești din regiunea Constanța, arătura adîncă de toamnă de 20 cm a adus un spor de recoltă de 24 la sută față de arătura făcută, tot în toamnă, la 10 cm adîncime. Tot la această stațiune, ovăzul semănat în arătură adîncă de toamnă a dat un spor de 222 kg de boabe la ha, față de arătura făcută la 10 cm.

La stațiunea experimentală agricolă Tg. Frumos din regiunea Iași sporul obținut la porumb prin arătura adîncă de toamnă față de cea făcută la 10 cm a fost de 35,2 la sută.

CUM SE FAC ARATURILE ADINCI

In practica agricolă se întîlnesc 2 cazuri în ce privește executarea arăturii pentru semănăturile de toamnă, sau pentru cele de primăvară și anume:

1. Cînd cultura premergătoare părăsește terenul devreme.
2. Cînd cultura premergătoare părăsește terenul tîrziu.

In primul caz, atunci cînd cultura premergătoare părăsește terenul devreme, pentru semănăturile de primăvară se procedează astfel: mai întîi se face dezmiriștirea fie cu discuitorul la 5—7 cm adîncime, în regiunile mai secetoase, fie cu plugul la 8—10 cm adîncime, în cele mai umede. La 2—3 săptămîni după dezmiriștire sau atunci cînd buruienile au răsărit și cîmpul este verde, se face arătura adîncă la 18—20 cm. Timpul fiind călduros și de cele mai multe ori secetos, arătura făcută acum se grăpează îndată, pentru a nu se pierde multă apă din pămînt.

Dacă cultura de primăvară urmează să fie îngrășată cu gunoi de grajd atunci gunoiul se îngroapă în pămînt o dată cu această arătură. Pînă la venirea iernii, arătura se lucrează cu extirpatorul ori de cîte ori răsar buruieni în număr mai mare.

In regiunile mai umede, cu ploi mai multe, îngroparea gunoiului de grajd se poate face și primăvara de timpuriu, pînă la însămînțare, printr-o nouă arătură făcută la 12—15 cm adîncime. In regiunile secetoase, însă, îngroparea gunoiului nu se va face decît sub arătura adîncă.

In al doilea caz, cînd cultura premergătoare se recoltează tîrziu, atunci nu se mai face dezmiriștirea, ci se ară direct la 18—25 cm. O dată cu această arătură se îngroapă și gunoiul de grajd. Arătura nu se grăpează, atît din cauză că acum cad ploi mai multe, cît și din cauză că, dacă terenul nu este nivelat, zăpada căzută în timpul iernii este mai bine reținută pe loc de coamele brazdelor.

Arătura adîncă de toamnă este bine să se facă cu plugul cu antetrupiță. In felul acesta, stratul de pămînt de la suprafață, gros de cca 10 cm, care are în el cele mai multe seminte de buruieni și este foarte prăfos, se bagă la fundul brazdei. La suprafață se scoate un strat de pămînt gros de 10—15 cm, după cum este arătura de adîncă, cu mai puține seminte de buruieni în stare să încolțească și totodată cu o structură mai bună. Intr-un pămînt cu o structură bună (mazărată), apa din ploi și din zăpezi intră mai repede și în cantitate mai mare în adîncime, iar aerul pătrunde cu mai multă ușurință în el și astfel se păstrează afînat un timp mai îndelungat.

Din experiențele Institutului de cercetări agronomice s-a văzut că arătura făcută cu plugul cu antetrupiță a dat sporuri de recoltă cu 10—15 la sută mai mari la multe plante, decît arătura făcută la aceeași adîncime, dar cu plugul obișnuit.

Din cele arătate mai sus, se vede ce mare influență au arăturile adînci pentru sporirea producției la ha la diferitele culturi agricole. Este bine ca agricultorii să aibă în vedere aceste foloase ale arăturilor adînci și să caute a face însămînțări de primăvară numai în terenuri arate adînc din toamnă.

Fiecare agricultor trebuie să fie convins că chezășia recoltelor bogate stă și în felul în care face arătura. De aceea, este bine să asculte de sfaturile celor ce au practică și experiență în această privință și să le aplice întocmai, pentru a obține recolte mari și de bună calitate, chiar și în anii mai puțin prielnici pentru agricultură.

Ing. N SERBANESCU
șef de sector la I.C.A.R.

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii și al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația Piața Scînteii Nr. 1 București. Telefon 7.60 10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"